

รายงานสถานการณ์

คุณภาพสิ่งแวดล้อม ภาคตะวันตก

พ.ศ.2548

ภาค 8

(จังหวัดราชบุรี • กาญจนบุรี • สมุทรสงคราม • เพชรบุรี • ประจวบคีรีขันธ์)

คำนำ

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) สำนักงานปลัดกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำรายงานสถานการณ์
คุณภาพสิ่งแวดล้อมภาคตะวันตก ปี 2548 ในพื้นที่ 3 กลุ่มน้ำหลัก คือ
กลุ่มน้ำแม่กลอง กลุ่มน้ำเพชรบุรี และกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ในรอบปีที่ผ่านมา

สาระสำคัญในรายงานฉบับนี้ ประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ คือ
ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ และข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อม :
ภาวะมลพิษ ด้านข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประชากร อุณหภูมิ ด้านทรัพยากร
ธรรมชาติมีเหตุการณ์ที่สำคัญตามสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกันอย่างมาก
ในรอบปี ด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม : ภาวะมลพิษ มีการเฝ้าระวังคุณภาพ
น้ำแหล่งน้ำผิวดิน การจัดการน้ำเสียจากชุมชน การจัดการขยะมูลฝอย
ของเทศบาล การตรวจสอบเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนทั้ง
คุณภาพอากาศโรงงานผลิตไฟฟ้าในจังหวัดราชบุรี

ในการนี้ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) ขอขอบคุณ
หน่วยงานต่างๆ ในการสนับสนุนข้อมูลในการจัดทำรายงานครั้งนี้
และหวังว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานด้าน
สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะต้องคัดกรองส่วนท้องถิ่น ที่มีบทบาท
สำคัญในการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมทั้งนักศึกษาและประชาชนทั่วไป
ได้เข้าใจและตระหนักในความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

(นายภูพล ภาณุมาศเมธี)

ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญรูป	ง
บทที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	1
1.1 พื้นที่ลุ่มน้ำ	1
1.2 ลักษณะภูมิประเทศ	2
1.3 เขตการปกครองและประชากร	3
1.4 สภาพภูมิอากาศ	5
บทที่ 2 ทรัพยากรธรรมชาติ	8
2.1 ทรัพยากรป่าไม้	8
2.2 ทรัพยากรน้ำ	18
2.3 ทรัพยากรทางทะเล	26
บทที่ 3 คุณภาพสิ่งแวดล้อม : ภาวะมลพิษ	32
3.1 สถานการณ์คุณภาพแหล่งน้ำ ปี 2548	32
3.2 คุณภาพน้ำคลองวัดประดู่ จ.ราชบุรี	43
3.3 สถานการณ์การจัดการน้ำเสียจากชุมชนเทศบาล	49
3.4 สถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน (เทศบาล)	55
3.5 สรุปสถานการณ์การตรวจสอบแก้ไขปัญหาเหตุร้องเรียนด้านมลพิษ	61
3.6 คุณภาพอากาศโรงงานผลิตไฟฟ้าราชบุรี	72
ภาคผนวก	76
เอกสารอ้างอิง	80

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1-1	แสดงประชากรและหลังคาเรือน ระหว่างปี 2543 - 2547	3
ตารางที่ 1-2	แสดงเขตการปกครองและประชากร	4
ตารางที่ 1-3	แสดงความหนาแน่นประชากร	4
ตารางที่ 1-4	แสดงอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด เฉลี่ยต่ำสุด และเฉลี่ยทั้งปี	5
ตารางที่ 1-5	แสดงอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือน ปี 2546 - 2547	7
ตารางที่ 1-6	แสดงภูมิอากาศเกษตร อุณหภูมิคาบ 30 ปี (พ.ศ.2514 - พ.ศ.2543)	7
ตารางที่ 2-1	แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปี พ.ศ.2547 แยกเป็นรายภาค (ไร่)	8
ตารางที่ 2-2	แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปี พ.ศ.2547 แยกเป็นรายจังหวัด ภาคตะวันตก (ไร่)	9
ตารางที่ 2-3	แสดงการประเมินพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ ระหว่าง พ.ศ.2535-พ.ศ.2545	12
ตารางที่ 2-4	เปรียบเทียบการเกิดไฟไหม้ป่า ปี 2547-2548	14
ตารางที่ 2-5	แสดงพื้นที่ไฟไหม้ป่าในแต่ละจังหวัดภาคกลาง ปีงบประมาณ 2548	14
ตารางที่ 2-6	แสดงพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากในลุ่มน้ำ	21
ตารางที่ 2-7	แสดงพื้นที่ระดับความเสี่ยงต่อภาวะการเป็นทะเลทราย ภาคตะวันตก	22
ตารางที่ 2-8	แสดงพื้นที่ระดับความเสี่ยงต่อภาวะการเป็นทะเลทราย ของจังหวัด พื้นที่ สสภ.8	22
ตารางที่ 2-9	รายชื่อหมู่บ้าน ที่จะได้รับผลกระทบจากการเกิดดินถล่ม ภาคตะวันตก	23
ตารางที่ 2-10	สถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลปี 2543-2547 (ร้อยละของสถานีเก็บตัวอย่าง)	26
ตารางที่ 3-1	คุณภาพน้ำแม่น้ำแม่กลอง ปี 2548	34
ตารางที่ 3-2	คุณภาพน้ำแม่น้ำแควใหญ่ ปี 2548	35
ตารางที่ 3-3	คุณภาพน้ำแม่น้ำแควน้อย ปี 2548	36
ตารางที่ 3-4	คุณภาพน้ำแม่น้ำเพชรบุรี ปี 2548	38
ตารางที่ 3-5	คุณภาพน้ำแม่น้ำปราณบุรี ปี 2548	39
ตารางที่ 3-6	คุณภาพน้ำแม่น้ำกุยบุรี ปี 2548	40
ตารางที่ 3-7	คุณภาพน้ำคลองดำเนินสะดวก ปี 2548	41
ตารางที่ 3-8	คุณภาพน้ำคลองประคูและคลองสาขา วันที่ 19 มกราคม 2547 โดย สสภ. 8	44
ตารางที่ 3-9	คุณภาพน้ำคลองประคูและคลองสาขา วันที่ 15-16 มิถุนายน 2548 โดย กรมควบคุมมลพิษ	45
ตารางที่ 3-10	คุณภาพน้ำคลองประคูและคลองสาขา วันที่ 13 กรกฎาคม 2548 โดย สสภ.8 (ราชบุรี)	46
ตารางที่ 3-11	หน่วยงานของท้องถิ่นที่รับผิดชอบดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 3-12	งบประมาณและแหล่งงบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย	50
ตารางที่ 3-13	พื้นที่การปกครองของเทศบาลและพื้นที่ให้บริการ	51
ตารางที่ 3-14	แบบของระบบบำบัดน้ำเสีย ปริมาณน้ำเสียที่สามารถรองรับได้ตามที่ ออกแบบและปริมาณน้ำเสียในระบบปัจจุบัน	52
ตารางที่ 3-15	ข้อมูลระบบรวบรวมน้ำเสีย	53
ตารางที่ 3-16	ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาล จังหวัดกาญจนบุรี	56
ตารางที่ 3-17	ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาล จังหวัดเพชรบุรี	57
ตารางที่ 3-18	ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	58
ตารางที่ 3-19	ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาล จังหวัดราชบุรี	59
ตารางที่ 3-20	ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาล จังหวัดสมุทรสงคราม	60
ตารางที่ 3-21	แสดงผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องโรงไฟฟ้าราชบุรี โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม	73
ตารางที่ 3-22	แสดงผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องโรงไฟฟ้าราชบุรี โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม	73
ตารางที่ 3-23	แสดงคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยรอบโรงไฟฟ้าราชบุรี	74
ตารางที่ 3-24	แสดงผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องของโรงไฟฟ้าของ บริษัท ไตรเอนเนอจี จำกัด	74
ตารางที่ 3-25	แสดงคุณภาพอากาศในบรรยากาศ สถานีตรวจวัดจังหวัดราชบุรี บริเวณศูนย์วิศวกรรมการแพทย์ที่ 1 ราชบุรี	75

สารบัญรูป

		หน้า
รูปที่ 1	แผนที่ขอบเขตลุ่มน้ำหลัก พื้นที่ของ สสภ.8	1
รูปที่ 2	แผนที่เส้นชั้นความสูง พื้นที่ของ สสภ.8	2
รูปที่ 3	แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ พ.ศ. 2547 จังหวัดราชบุรี	10
รูปที่ 4	แผนที่พื้นที่ป่าไม้ที่คาดว่าจะถูกบุกรุก จังหวัดกาญจนบุรี	13
รูปที่ 5	สถานีสำรวจปริมาณน้ำท่า ภาคตะวันตก พื้นที่ของ สสภ.8	19
รูปที่ 6	แผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากในลุ่มน้ำ	24
รูปที่ 7	แผนที่พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มในประเทศไทย	25
รูปที่ 8	แผนที่แสดงดัชนีคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งประเทศไทย ปี 2547	28
รูปที่ 9	แผนที่แสดงการตรวจวัดคุณภาพน้ำคลองประดู่ครั้งที่3 (13 ก.ค. 2548) โดย สสภ.8	48

ข้อมูลทั่วไป

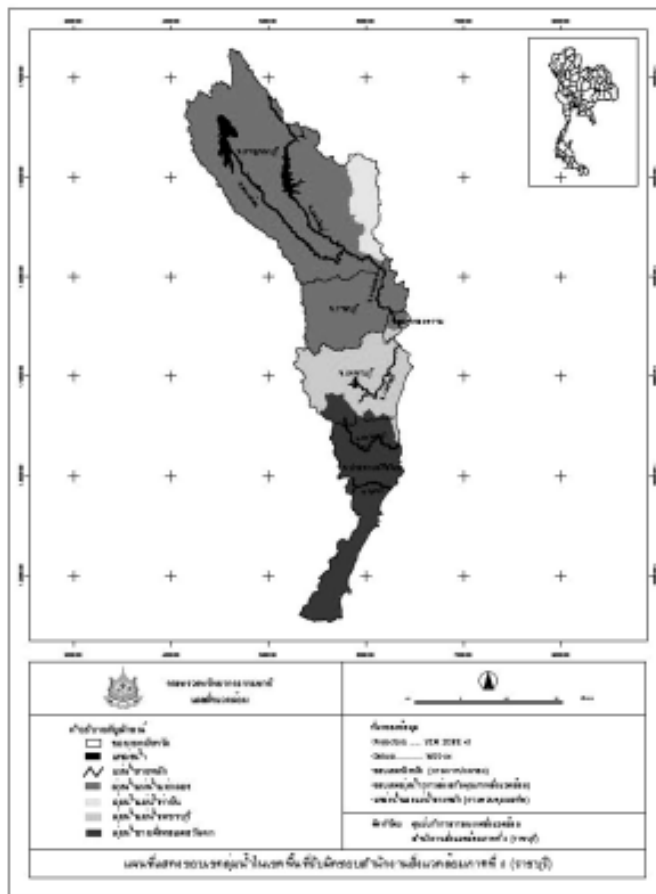
1.1 พื้นที่ลุ่มน้ำ (BASINS)

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) มีพื้นที่ดำเนินงานตามการจัดการพื้นที่ตามลุ่มน้ำ 3 ลุ่มน้ำหลัก ได้แก่ ลุ่มน้ำแม่กลอง ลุ่มน้ำเพชรบุรี และลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันตก ทั้งนี้ยึดขอบเขตการปกครอง 5 จังหวัด เพื่อครอบคลุมพื้นที่ลุ่มน้ำดังกล่าวให้มากที่สุด

ลุ่มน้ำแม่กลอง ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งมีพื้นที่ลุ่มน้ำท่าจีน ลุ่มน้ำย่อยเพชรบุรีตอนล่างบางส่วน

ลุ่มน้ำเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีทั้งจังหวัดอยู่ในลุ่มน้ำนี้

ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันตก ประกอบด้วย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และมีพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก ลุ่มน้ำย่อยเพชรบุรีตอนบนบางส่วน

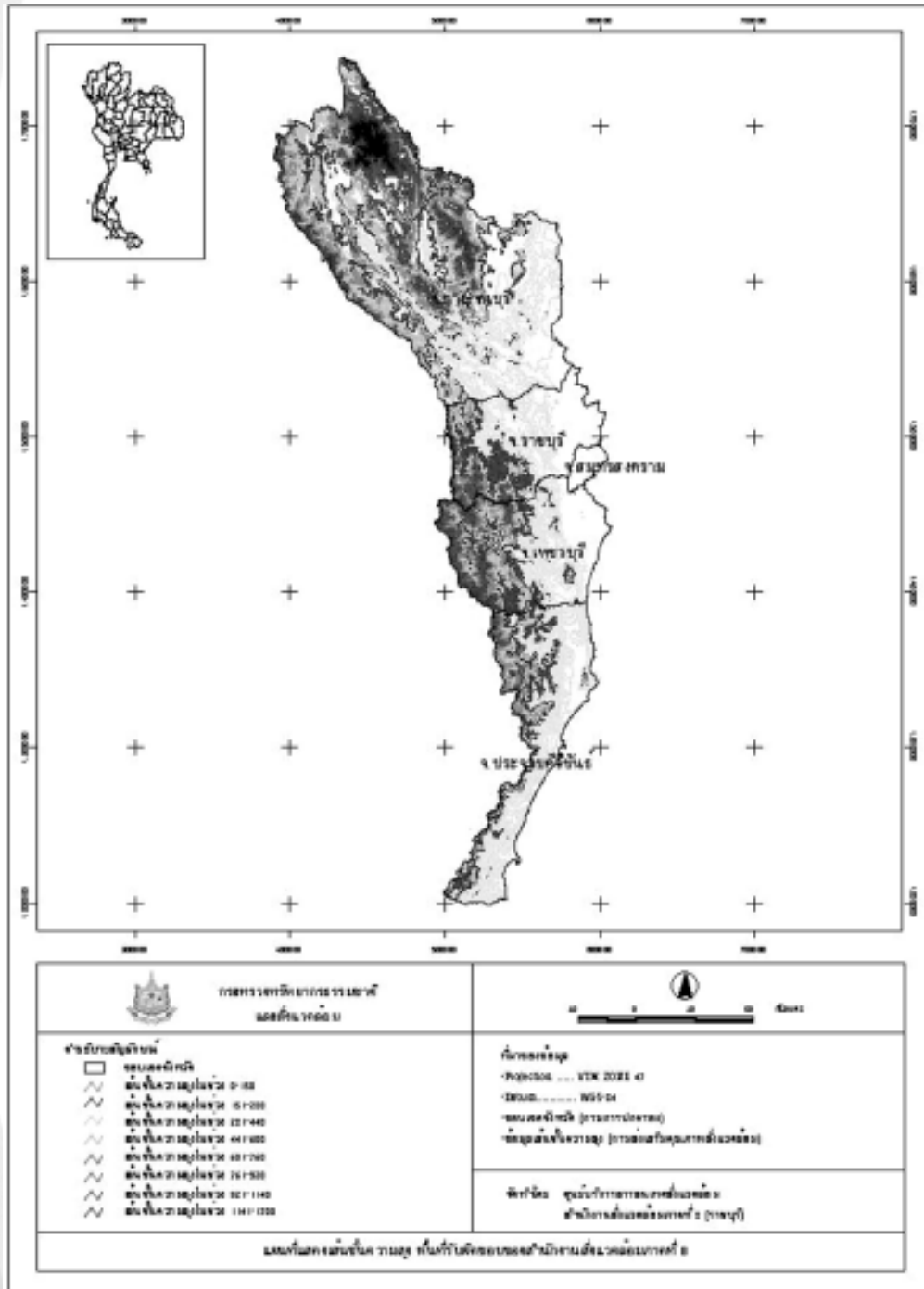
รูปที่ 1 แผนที่ขอบเขตลุ่มน้ำหลัก พื้นที่ของ สสภ.8

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ (Slope, Contour)

ลักษณะพื้นที่ด้านตะวันตกเป็นพื้นที่ภูเขาและที่สูง ตอนกลางเป็นที่ราบสลับกับภูเขาลูกโดดด้านทิศตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ และที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเล โดยจังหวัดสมุทรสงคราม พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบชายฝั่งทะเล

พื้นที่ส่วนใหญ่ มีความลาดชันตั้งแต่ 0-5 % รองลงมาที่มีความลาดชันมากกว่า 35 % ในด้านตะวันตกของพื้นที่ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ตั้งแต่ 0 -1,700 เมตร

รูปที่ 2 แผนที่เส้นชั้นความสูง พื้นที่ของ สสภ.8

1.3 เขตการปกครองและประชากร

ประชากรในปี 2547 มีเปลี่ยนแปลงลดลงในจังหวัดราชบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีเพียงจังหวัดกาญจนบุรีที่มีประชากรเพิ่มขึ้น โดยจังหวัดราชบุรี สมุทรสงครามและเพชรบุรี ประชากรหญิงมากกว่าชาย ทั้ง 5 จังหวัด มีจำนวนหลังคาเรือนเพิ่มมากขึ้นทุกปี

ตารางที่ 1-1 แสดงประชากรและหลังคาเรือน ระหว่างปี 2543 - 2547

จังหวัด	ปี	ประชากรชาย (คน)	ประชากรหญิง (คน)	ประชากรรวม (คน)	จำนวน หลังคาเรือน
กาญจนบุรี	2543	398,639	387,362	786,001	220,126
	2544	401,457	390,837	792,294	225,461
	2545	405,787	396,049	801,836	231,313
	2546	402,826	394,513	797,339	238,719
	2547	408,391	401,874	810,265	248,238
ราชบุรี	2543	404,114	417,489	821,603	206,656
	2544	405,758	419,514	825,272	211,829
	2545	408,255	422,020	830,275	216,735
	2546	409,832	423,902	833,734	223,878
	2547	399,294	415,783	815,077	231,865
สมุทรสงคราม	2543	99,493	105,502	204,995	45,642
	2544	99,151	105,255	204,406	46,792
	2545	99,454	105,681	205,135	48,082
	2546	98,809	105,189	203,998	49,546
	2547	97,060	104,153	195,218	50,852
เพชรบุรี	2543	222,772	234,121	456,893	130,928
	2544	223,764	235,278	459,042	133,929
	2545	224,942	236,397	461,339	136,788
	2546	224,913	236,825	461,738	140,651
	2547	218,498	232,531	451,029	145,066

ที่มา : เว็บไซต์กรมการปกครอง, ข้อมูลประกาศด้านทะเบียนกลาง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2543 - 2547

ทั้ง 5 จังหวัด ประกอบด้วย 40 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ เทศบาลเมือง 10 แห่ง เทศบาลตำบล 73 แห่ง และ องค์การบริหารส่วนตำบล ประมาณ 335 แห่ง

ในปี 2547 มีประชากรรวมทั้งสิ้น จำนวน 2,751,277 คน แบ่งเป็นประชากร ชาย จำนวน 1,361,532 คน และหญิง จำนวน 1,389,739 คน ซึ่งเปลี่ยนแปลงลดลงจากปีที่ผ่านมา จำนวน 38,012 คน

ตารางที่ 1-2 แสดงเขตการปกครองและประชากร

73
335

ที่มา : 1. เว็บไซต์กรมการปกครอง, ข้อมูลประกาศสำนักทะเบียนกลาง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547
 2. * มี 2 อบต. ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล คือ อบต.บ้านสิงห์ อ.โพธาราม และ อบต.กรับใหญ่ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยลดลง ในพื้นที่ คือ 78.63 คน/ตร.กม. หรือ 3.30 คน/ครัวเรือน ทั้งนี้จังหวัดสมุทรสงคราม ยังมีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุด คือ 468.47 คน/ตร.กม. หรือ 3.84 คน/หลังคาเรือน รองลงมา คือ จังหวัดราชบุรี มีความหนาแน่น 156.85 คน/ตร.กม. หรือ 3.52 คน/หลังคาเรือน

ตารางที่ 1-3 แสดงความหนาแน่นประชากร

จังหวัด	พื้นที่ (ตร.กม.)	จำนวน หลังคา เรือน	ประชากร รวม (คน)	ความหนาแน่นประชากร	
				คน/พื้นที่ (ตร.กม.)	คน/หลังคา เรือน
กาญจนบุรี	19,483.15	248,238	810,265	41.59	3.26
ราชบุรี	5,196.46	231,865	815,077	156.85	3.52
สมุทรสงคราม	416.71	50,892	195,218	468.47	3.84
เพชรบุรี	6,225.14	145,066	451,029	72.45	3.11
ประจวบคีรีขันธ์	6,367.62	158,372	479,688	75.33	3.03
รวม	34,989.08	834,433	2,751,277	78.63	3.30

ที่มา : 1. เว็บไซต์กรมการปกครอง, ข้อมูลประกาศสำนักทะเบียนกลาง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547
 2. พื้นที่ คำนวณจากข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

1.4 สภาพภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ ภาพรวมทั้ง 5 จังหวัด ระหว่างปี 2545 - 2547 มีค่าเฉลี่ยอุณหภูมิทั้งปี อยู่ในช่วง 27.61 ถึง 28.8 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จังหวัดกาญจนบุรี มีอุณหภูมิที่แตกต่างกันมาก โดยดูจากช่วงค่าอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในปี 2545 และ ปี 2546 มากกว่าถึง 15.25 แต่ในปี 2547 มีค่าแตกต่างลดลงเหลือ 6.57 และค่าเฉลี่ยระหว่างปี แตกต่างประมาณ 0.6 องศา

จังหวัดราชบุรี อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีมีค่าไม่แตกต่างกันมาก มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยต่ำสุด มากกว่า 9.5

จังหวัดเพชรบุรี อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีมีทิศทางลดลง ช่วงห่างระหว่างค่าเฉลี่ยสูงสุดค่าเฉลี่ยต่ำสุด ลดลงมาก จาก 7.3 เหลือ 4.8

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี สูงขึ้นจากปี 2546 เล็กน้อย

ตารางที่ 1-4 แสดงอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด เฉลี่ยต่ำสุด และเฉลี่ยทั้งปี

หน่วย : องศาเซลเซียส

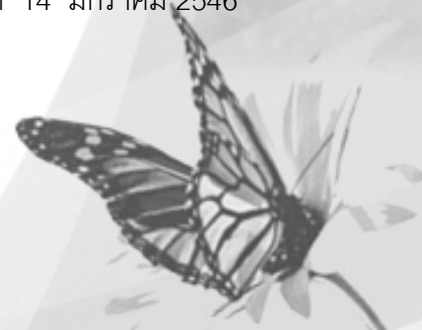
ปี	กาญจนบุรี			ราชบุรี			เพชรบุรี			ประจวบคีรีขันธ์		
	เฉลี่ยสูงสุด	เฉลี่ยต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	เฉลี่ยสูงสุด	เฉลี่ยต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	เฉลี่ยสูงสุด	เฉลี่ยต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	เฉลี่ยสูงสุด	เฉลี่ยต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
2545	37.23	21.98	28.34	33.5	23.8	28.7	32.1	24.8	28.2	-	-	-
2546	36.83	21.28	27.78	33.4	23.4	28.5	30.0	25.2	28.1	33.43	23.83	27.61
2547	31.43	24.86	28.18	34.3	24.8	28.8	29.9	25.1	27.9	*	*	27.66

ที่มา : 1. สถานีอุตุนิยมวิทยาอากาศกาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และราชบุรี (อุตุนิยมวิทยาเกษตร) 2. * ไม่ปรากฏค่าเฉลี่ยสูงสุด / ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ระหว่างเดือน ต.ค. - ธ.ค. 2547

สภาพอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือน ระหว่าง ปี 2546 - 2547 มีรายละเอียด ดังนี้

จังหวัดกาญจนบุรี อุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนสูงสุดในเดือนเมษายน 2547 วัดได้ 31.43 องศาเซลเซียส เฉลี่ยรายเดือนต่ำสุด เดือนธันวาคม 2546 วัดได้ 24.39 องศาเซลเซียส ทั้งนี้ อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด เดือนเมษายน 2547 วัดได้ 41.1 องศาเซลเซียส

จังหวัดราชบุรี อุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนสูงสุดในเดือนเมษายน 2546 วัดได้ 31.7 องศาเซลเซียส และวันที่มีอุณหภูมิสูงสุด วัดได้ 40.0 องศาเซลเซียส ในวันที่ 14 เมษายน 2546 และ 18 เมษายน 2547 เฉลี่ยรายเดือนต่ำสุดเดือนธันวาคม 2547 วัดได้ 18.2 องศาเซลเซียส โดยวันที่ 14 มกราคม 2546 วัดอุณหภูมิต่ำสุดได้ 25.4 องศาเซลเซียส

จังหวัดเพชรบุรี อุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนสูงสุด เดือนเมษายน 2546 วัดได้ 30.0 องศาเซลเซียส
เฉลี่ยต่ำสุด เดือนธันวาคม 2547 วัดได้ 25.1 องศาเซลเซียส

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วยสถานีตรวจวัดสภาพอากาศ 3 แห่ง

ก. สถานีอุตุนิยมวิทยาประจวบคีรีขันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ปี 2547 เดือนเมษายน วัดได้ 30.40
องศาเซลเซียส เฉลี่ยต่ำสุดเดือนธันวาคม 2547 วัดได้ 25.13 องศาเซลเซียส โดยวันที่ 19 เมษายน
2547 อุณหภูมิสูงสุด วัดได้ 39.8 องศาเซลเซียส วันที่ 16 กุมภาพันธ์ และวันที่ 16,30 ธันวาคม 2547
อุณหภูมิต่ำสุด วัดได้ 17.6 องศาเซลเซียส ทั้งนี้เดือนที่มีผลต่างของอุณหภูมิสูงสุดกับต่ำสุดเฉลี่ย คือ
เดือนเมษายน 2546 ได้ 11.74 องศาเซลเซียส

ข. สถานีอุตุนิยมวิทยาหัวหิน อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ปี 2547 เดือนเมษายน วัดได้ 30.09 องศา
เซลเซียส เฉลี่ยต่ำสุดเดือนธันวาคม 2546 วัดได้ 25.65 องศาเซลเซียส โดยวันที่ 26 สิงหาคม 2547
อุณหภูมิต่ำสุด วัดได้ 37.1 องศาเซลเซียส วันที่ 17 มกราคม 2546 อุณหภูมิต่ำสุด วัดได้ 18.0 องศา
เซลเซียส

ค. สถานีอุตุนิยมวิทยาหนองพลับ อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ปี 2547 เดือนเมษายน วัดได้ 30.1
องศาเซลเซียส เฉลี่ยต่ำสุดเดือนธันวาคม วัดได้ 23.9 องศาเซลเซียส

ตารางที่ 1-5 แสดงอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือน ปี 2546 - 2547

หน่วย : องศาเซลเซียส

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ตารางที่ 1-6 แสดงภูมิอากาศเกษตร อุณหภูมิ คานบ 30 ปี (พ.ศ.2514 - พ.ศ.2543)

หน่วย : องศาเซลเซียส

สถานอุดมศึกษา	ปี	สถานอุตุนิยม		เดือน												ธ.ค.	ทั้งปี
		ม.ค.	ก.พ.	เดือน						เดือน							
				มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.				
กาญจนบุรี	2546	25.41	28.15	28.92	30.82	29.74	29.04	28.01	28.74	27.82	27.51	24.79	24.39				
	2547	26.17	26.84	30.24	31.43	29.01	28.33	28.98	28.56	28.04	27.76	27.91	24.86				
ราชบุรี	2546	28.4	26.5	27.4	29.2	30.97	30.86	29.5	29.0	28.8	27.6	27.7	24.2	26.5	25.4	28.3	
	2547	27.0	24.8	26.4	28.1	29.8	28.9	28.1	27.7	27.5	27.1	27.6	24.8	25.2	23.9	26.9	
เพชรบุรี	2546	25.8	27.7	28.3	30.0	29.4	29.1	28.2	29.0	28.0	27.8	28.2	25.2				
	2547	25.7	26.5	28.6	29.9	29.0	28.8	28.7	28.1	28.0	28.1	28.1	25.2				
ประจวบคีรีขันธ์	2546	25.69	27.41	28.09	29.89	28.75	29.32	27.88	28.12	26.14	26.84	27.68	25.52				
	2547	25.84	26.50	28.80	30.40	28.48	28.06	28.56	27.71	27.78	27.09	27.51	25.13				
หัวหิน	2546	26.25	27.76	28.30	29.65	29.22	29.30	27.87	28.76	28.10	27.36	28.06	25.65				
	2547	25.94	26.46	28.56	30.09	28.69	28.36	28.92	28.78	28.08	27.97	28.32	25.89				
หนองพลับ	2546	25.1	27.6	28.1	29.5	28.7	28.8	27.4	27.9	27.4	26.4	26.6	23.9				
	2547	25.3	26.1	28.7	30.1	28.4	28.0	28.4	28.0	27.7	26.3	26.6	23.9				

ทรัพยากรธรรมชาติ

2.1 ทรัพยากรป่าไม้

2.1.1 สถานการณ์พื้นที่ป่า

สำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้นำภาพถ่ายจากดาวเทียม LANDSAT-5 มาตราส่วน 1: 50,000 ด้วยระบบ Digital และ Visual Interpretation มาสำรวจหาเนื้อที่ป่าไม้ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2547 ปรากฏว่ามีเนื้อที่ป่าเหลืออยู่ 104,807,371 ไร่ (167,691.79 ตารางกิโลเมตร หรือ 16,769,179 เฮกแตร์) คิดเป็น 32.68 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ประเทศ และเมื่อนำข้อมูลดังกล่าวนี้ไปเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากการแปลภาพถ่ายจากดาวเทียม LANDSAT-5 TM ปี พ.ศ. 2543 มีพื้นที่ป่าเหลืออยู่ 106,319,240 ไร่ คิดเป็น 33.14% สรุปได้ว่าในช่วงระยะเวลา พ.ศ.2543-2547 (4 ปี) พื้นที่ป่าลดลง 1,511,869 ไร่ หรือเฉลี่ยปีละ 377,967.25 ไร่ โดยผลจากการนำภาพถ่ายจากดาวเทียม LANDSAT-5 (TM) มาศึกษาหาพื้นที่ป่าที่เหลืออยู่ (Existing Forest Area) ทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2547 แยกเป็นรายภาค รายจังหวัด รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 2-1 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปี พ.ศ.2547 แยกเป็นภาค (ไร่)

	รวมเนื้อที่ทั้งหมด

ที่มา : สถานการณ์ป่าไม้ของประเทศไทย ปี พ.ศ.2547 สำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

หมายเหตุ

1. เนื้อที่ป่าไม้ได้จากการแปลภาพถ่ายดาวเทียม LANDSAT-5 ปี พ.ศ.2546-2547 (2003-2004) มาตราส่วน 1:50,000 โดยใช้วิธีคำนวณด้วยสูตรคณิตศาสตร์รูปหลายเหลี่ยม

2. เนื้อที่ป่าไม้ หมายถึง เนื้อที่ป่าชนิดต่าง ๆ เช่น ป่าดิบ ป่าสน ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าเต็งรัง แคระแกร็น ป่าพรุ ป่าชายเลน และป่าชายหาด เป็นต้นไม่ว่าจะอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าตามโครงการ และพื้นที่ที่ใหญ่กว่า 5 เฮกแตร์ (3.125 ไร่) โดยมีเรือนยอดต้นไม้สูงอย่างน้อย 5 เมตร ปกคลุมมากกว่า 10%

3. พื้นที่อื่น ๆ หมายถึง พื้นที่ทั้งหมดซึ่งไม่ได้จำแนกไว้ตามตารางที่แสดงไว้ เช่น ป่าบก ป่าชายเลน แหล่งน้ำ นาทุ่ง

4. เนื้อที่ประเทศไทยได้จากการคำนวณของกรมการปกครอง พ.ศ. 2547

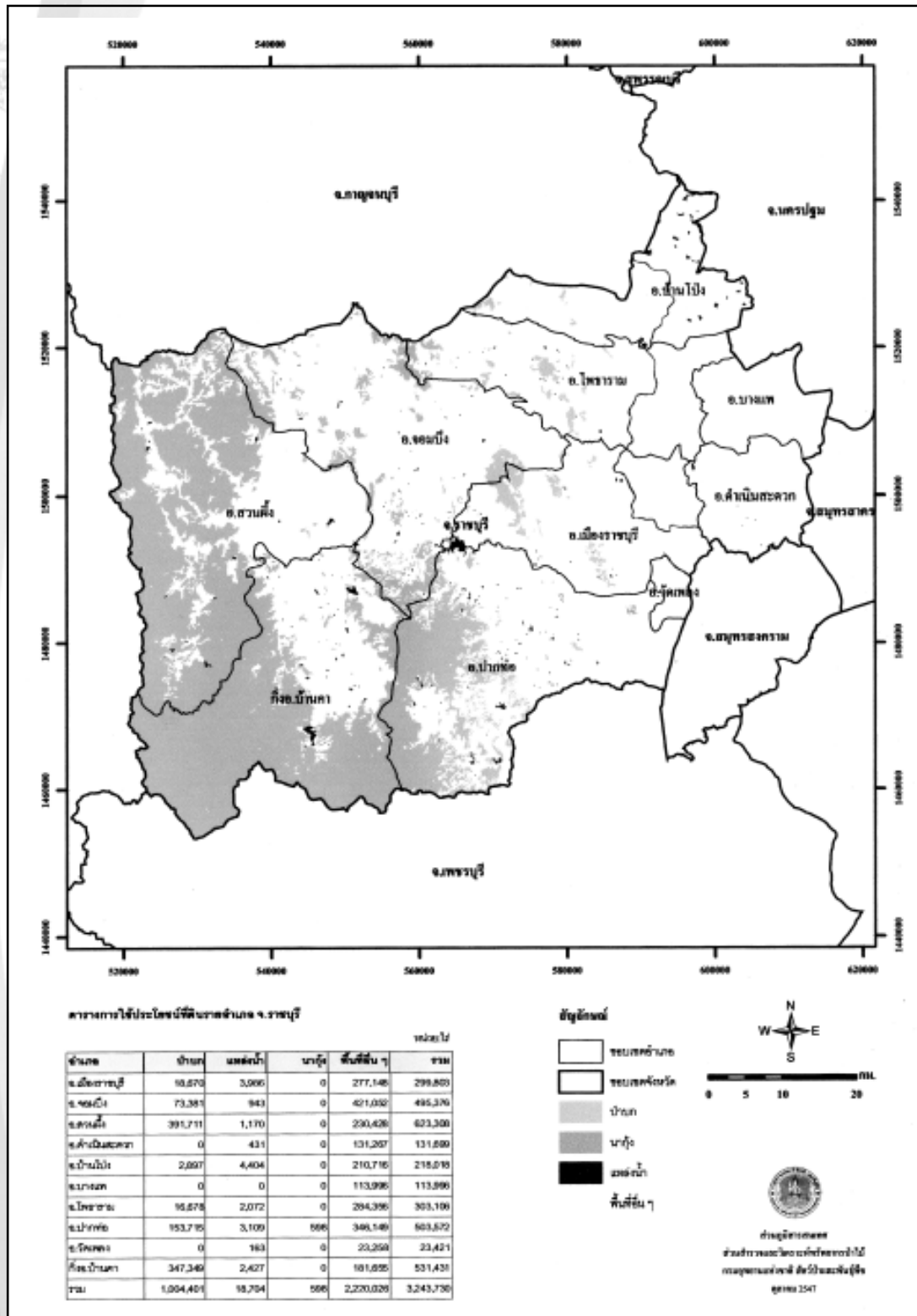
5. การตรวจสอบสภาพพื้นดิน ได้จากการสำรวจแบบสุ่มตัวอย่าง (ท่านผู้ใดพบข้อผิดพลาด กรุณาแจ้งให้ส่วนสำรวจและวิเคราะห์ทรัพยากรป่าไม้ สำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช)

ตารางที่ 2-2 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปี พ.ศ.2547 แยกเป็นรายจังหวัด ภาคตะวันตก (ไร่)

							ทั้งหมด
ภาค/จังหวัด	ป่าบก	ป่าชายเลน	แหล่งน้ำ	พื้นที่อื่น ๆ	นาทุ่ง	รวมเนื้อที่ทั้งหมด	
จ.ราชบุรี	1,004,401	0	18,704	2,220,026	598	3,243,730	
จ.กาญจนบุรี	7,268,841	0	498,906	4,351,451	0	12,118,817	
จ.สุพรรณบุรี	377,992	0	37,794	2,961,451	0	3,377,273	
จ.นครปฐม	ที่มา : สถานการณ์ป่าไม้ของประเทศไทย พ.ศ.2547	0	0	0	0	0	
จ.สมุทรสาคร	สัตว์ป่าและพันธุ์พืช	24,823	8,187	508,375	227	537,612	
จ.สมุทรสงคราม	0	7,972	4,587	244,901	1,044	258,504	
จ.เพชรบุรี	2,046,316	24,032	39,912	1,746,436	3,487	3,860,183	
จ.ประจวบคีรีขันธ์	1,560,219	1,590	32,142	2,362,648	52,770	4,009,369	
รวม	12,257,768	54,418	650,067	15,722,348	58,127	28,742,727	

แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ พ.ศ.2547 จังหวัดราชบุรี

รูปที่ 3

2.1.2 ปัจจัยที่ทำให้พื้นที่ป่าลดลง

(ก) การบุกรุกพื้นที่ป่า

ในการประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่อย่างเป็นทางการ ณ จังหวัดพะเยาเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2548 ได้ให้ความสำคัญกับการบุกรุกตัดไม้ทำลายทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าภาพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้ว่าราชการและนายอำเภอ ในฐานะผู้บริหารสูงสุดในจังหวัดและอำเภอ เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการ โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานจากภาพถ่ายดาวเทียมและแผนที่ GIS ของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นฐานข้อมูลในการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าของจังหวัดว่าลดลง หรือเพิ่มขึ้นอย่างไร รวมทั้ง สำนักงาน ก.พ.ร. ได้กำหนด “อัตราการเปลี่ยนแปลงของเนื้อที่ป่าไม้ในจังหวัด” เป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของจังหวัด

ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียม ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งข้อมูลที่เป็นตัวเลขที่แท้จริงรอการตรวจสอบยืนยันจากหน่วยงานในพื้นที่ ที่นำเสนอเพื่อแสดงให้เห็นขนาดของปัญหา และการใช้เทคโนโลยีในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น โดยมีพื้นที่คาดว่าจะถูกบุกรุกในพื้นที่ สสภ.8 (ราชบุรี) จำนวนประมาณ 137 แปลง รวมเป็นพื้นที่หลายแสนไร่ รวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลน ประกอบด้วย

จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 7 แปลง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 4,220 ไร่ ในพื้นที่ของ อ.เมืองสมุทรสงคราม และ อ.อัมพวา

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 6 แปลง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 13,750 ไร่ ในพื้นที่ของ กิ่ง อ.สามร้อยยอด และ อ.เมือง

จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 20 แปลง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 41,875 ไร่ ในพื้นที่ของ อ.บ้านแหลม อ.หนองหญ้าปล้อง และ อ.แก่งกระจาน

จังหวัดราชบุรี จำนวน 18 แปลง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 49,375 ไร่ ในพื้นที่ของ อ.สวนผึ้ง อ.จอมบึง และ อ.ปากท่อ

จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 86 แปลง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 178,574 ไร่ ในพื้นที่ของ อ.ทองผาภูมิ อ.เมือง อ.ไทรโยค อ.สังขละบุรี อ.ศรีสวัสดิ์ และ อ.เลาขวัญ

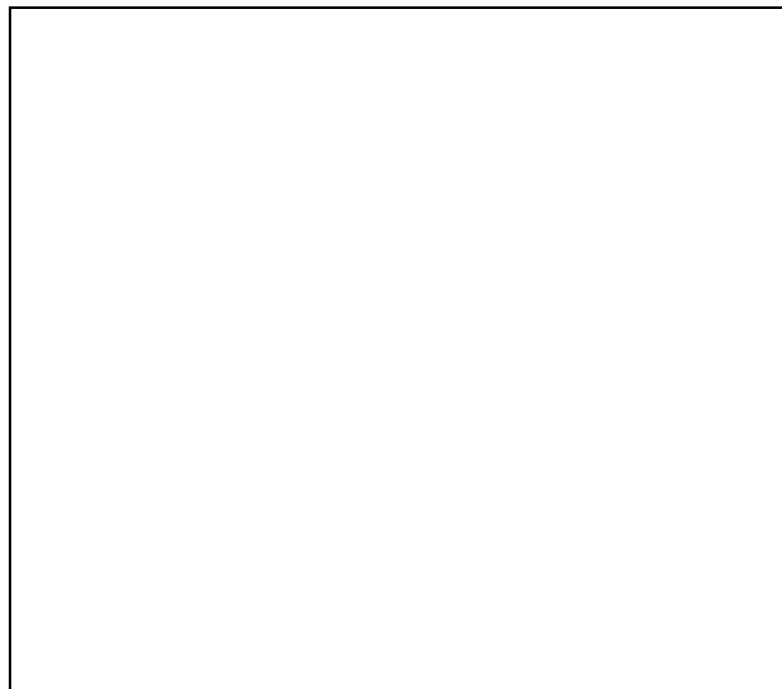
(ข) พื้นที่ป่าถูกไฟไหม้

ในเดือนตุลาคม 2547 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ส่วนควบคุมไฟป่าได้คาดการณ์สถานการณ์ของฤดูไฟป่า ปี 2548 ว่า จะเริ่มต้นเร็วมาก โดยจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2547 เป็นต้นไป ไฟป่าจะมีความรุนแรงมากที่สุดในรอบ 6 ปี (ปี 2542-2547) เนื่องจากมีการสะสมของปริมาณเชื้อเพลิงที่เพิ่มมากขึ้นประกอบกับอิทธิพลของ เอล นินโญ่ และฤดูไฟป่าอาจจะขยายยาวออกไปถึงเดือนมิถุนายน 2548 หากเอล นินโญ่ ยังไม่อ่อนกำลังลงหลังจากต้นปี 2548 ไปแล้ว

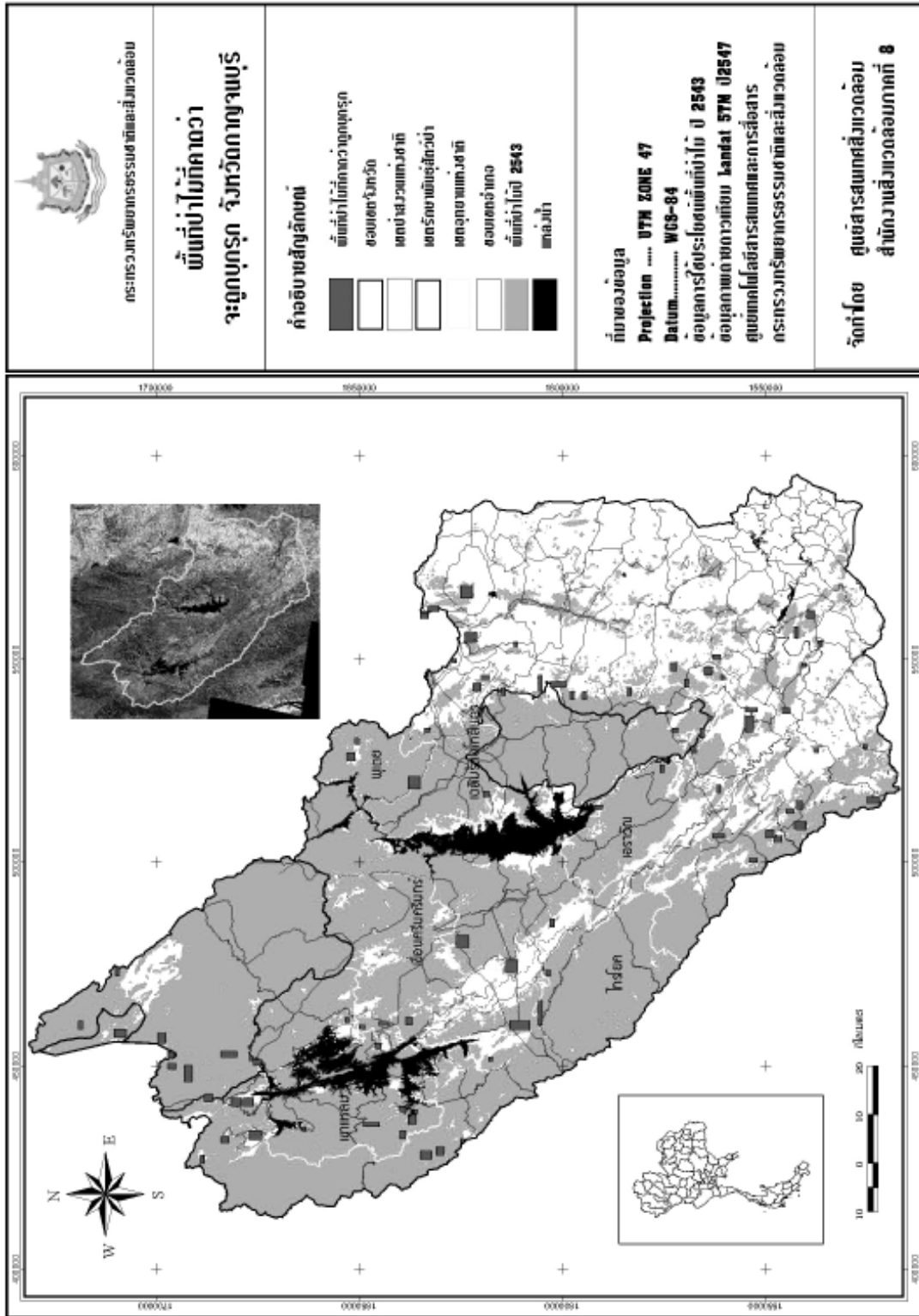

จากการติดตามสถานการณ์ ข้อมูลในปี 2548 ความถี่ในการเกิดไฟป่า และพื้นที่ความเสียหายลดลง ทั้งนี้จังหวัดในพื้นที่ สสภ.8 (ราชบุรี) ปี 2548 ระหว่าง 1 ต.ค.47-24 ก.ค.48 พบพื้นที่เกิดไฟป่าจำนวน 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และเพชรบุรี โดยจังหวัดกาญจนบุรี มีความถี่ในการเกิดมากที่สุด ส่วนจังหวัดราชบุรี มีพื้นที่ความเสียหายมากที่สุด

ตารางที่ 2-3 แสดงการประเมินพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ ระหว่าง พ.ศ.2535 - พ.ศ.2545

ที่มา : <http://www.dnp.go.th/forestfire/2546/firestatistic%20Th.htm>

ตารางที่ 2-4 เปรียบเทียบการเกิดไฟไหม้ป่า ปี 2547-2548

ที่มา : <http://www.dnp.go.th/forestfire/2546/firestatistic%20Th.htm>

ตารางที่ 2-5 แสดงพื้นที่ไฟไหม้ป่าในแต่ละจังหวัดภาคกลาง ปีงบประมาณ 2548

จังหวัด	ปี 2548 (1 ต.ค.47 - 24 ก.ค.48)	
	ความถี่ (ครั้ง)	ปี 2548 (1 ต.ค.47 - 24 ก.ค.48)
1. กาญจนบุรี	222	3,223.00
2. ราชบุรี	148	4,168.00
3. เพชรบุรี	81	1,490.50
4. อุทัยธานี	132	23,363.00
5. สุพรรณบุรี	62	810.00
6. ลพบุรี	24	234.00
7. สระบุรี	27	463.00
8. ฉะเชิงเทรา	37	3,675.00
9. ปราจีนบุรี	49	649.00
10. สระแก้ว	50	2,841.00
11. ตราด	13	850.00
12. ระยอง	15	1,300.00
13. จันทบุรี	88	3,190.00
14. ชลบุรี	126	4,987.00
15. นครนายก	41	1,431.00

ที่มา : <http://www.dnp.go.th/forestfire/pdf/รายจังหวัด.pdf>

นอกจากนี้ ปัจจัยเงื่อนไขการลดลงของพื้นที่ป่าในประเทศไทย จากข้อมูลหนังสือ รายงานสถานการณ์พื้นที่ป่า ปี 2547 ประกอบด้วยหลายปัจจัยได้แก่

1. การลดลงของพื้นที่ป่าไม่อย่างต่อเนื่อง

การลดลงของพื้นที่ป่าไม่เกิดจากปัจจัยและเงื่อนไขหลายประการที่สำคัญที่สุดที่เห็นได้ชัดเจน คือ

1.1 การเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ที่เน้นการผลิตในระดับมหภาค เพื่อการส่งออก และการขยายการผลิตการเกษตรเพื่อการส่งออก ประกอบกับในการพัฒนาสังคม การเมืองการปกครอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ป่าไม้เป็นไปอย่างผ่อนปรนทำให้มีการบุกรุกมากขึ้น

1.2 การเพิ่มขึ้นของประชากรจาก 28 ล้านคน ในช่วงแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (ปี พ.ศ.2506) เป็น 60 ล้านคน ในช่วงแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (ปี พ.ศ.2541) ทำให้ความต้องการใช้ไม้และที่ดินมากเพื่อตอบสนองความต้องการ

2. ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

แม้ว่าจะมีการประกาศอนุรักษ์เป็นพื้นที่คุ้มครองตามกฎหมาย และกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรีแล้ว แต่ในความเป็นจริงยังมีประชาชนอาศัยอยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และในบริเวณโดยรอบพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย และพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติซึ่งจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากป่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้เกิดการบุกรุกทำลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ และระบบนิเวศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนโดยตลอด ทั้งปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย การพังทลายของดิน ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ และปัญหาการเสื่อมสภาพของสิ่งแวดล้อม

3. ความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้

การเปลี่ยนแปลงจากประเทศเกษตรกรรมไปสู่อุตสาหกรรมทำให้เกิดช่องว่างในเรื่องความเป็นอยู่รายได้มาตรฐานการครองชีพสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ของราษฎรในชนบทและในเมืองมากขึ้น โดยไม่ได้คำนึงถึงราษฎรและชุมชนในชนบทที่จะได้รับผลประโยชน์จากป่า และการใช้ชีวิตของคนร่วมกับป่า ทำให้เกิดความขัดแย้งของราษฎรในท้องถิ่นต่อนโยบายของรัฐ ราษฎรบางส่วนไม่ให้ความสนใจต่อการอนุรักษ์และพัฒนาการป่าไม้นอกจากนั้นนโยบายและแนวทางดำเนินงานในเรื่องที่ดินและป่าไม้หลายประการก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรค ขยายความขัดแย้งเพิ่มขึ้น ไม่สามารถจะนำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายได้กล่าวคือ

3.1 นโยบายเรื่องที่ดินป่าไม้บางประการมีข้อขัดแย้ง ทำให้เกิดความขัดแย้งในเรื่องคนอยู่กับป่า มุ่งประเด็นทางกฎหมาย และสิทธิในการถือครองที่ดิน มากกว่าการคำนึงถึงความสำคัญในการป้องกันรักษาป่า การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพ และต่อชนรุ่นหลังที่จะได้รับประโยชน์จากป่า

3.2 มีการเรียกร้องสิทธิชุมชนในการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ ในขณะที่กฎหมาย และระเบียบปฏิบัติที่รัฐกำหนดขึ้น ไม่สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการที่จะปกป้องรักษาป่าไว้ได้ การบุกรุกทำลายป่าจึงยังคงมีอยู่

3.3 การอพยพผู้บุกรุกครอบครองพื้นที่ป่าไม่รวมถึงพื้นที่ของผู้มีสิทธิพล เป็นเรื่องละเอียดอ่อน การตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงผลกระทบทั้งในเรื่องการเมือง ความมั่นคง รวมถึงด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

3.4 เนื่องจากประชาชนหรือเจ้าหน้าที่ไม่ทราบแนวเขตพื้นที่ป่า รวมถึงพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่แน่ชัด แน่นอน จึงไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาการบุกรุกได้อย่างแท้จริง

3.5 การประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารต่อประชาชนไม่กว้างขวางและต่อเนื่องไม่สามารถประสานแนวความคิด และทัศนคติที่ดีต่อกันระหว่างเจ้าหน้าที่ป่าไม้และประชาชน

4. การขาดแคลนไม้

ในช่วงระยะเวลากว่า 20 ปี เกิดภาวะขาดแคลนไม้ใช้สอยในประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะขาดไม้เพื่อเป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรม ประเทศไทยต้องนำเข้าไม้ท่อน ไม้แปรรูปผลิตภัณฑ์ไม้เยื่อกระดาษจากต่างประเทศมีมูลค่าสูง เช่น การนำเข้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ในช่วงปี พ.ศ.2536 มีมูลค่า 37,897 ล้านบาท และมูลค่าการนำเข้าเพิ่มเป็น 57,822 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2538 สำหรับปี พ.ศ.2540 มูลค่าการนำเข้าลดลงเนื่องจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ แต่ก็ยังสูงถึง 47,318 ล้านบาท ปี พ.ศ.2545 การนำเข้าลดลงเหลือเพียง 16,408 ล้านบาท

ถ้าพิจารณาจากมูลค่าการส่งออก ในปี พ.ศ.2536 มีมูลค่า 14,837 ล้านบาท และเพิ่มเป็น 53,223 ล้านบาท

2.1.3 แผนแม่บทการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้แห่งชาติ

จากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงจัดทำแผนแม่บทการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้แห่งชาติ ปี พ.ศ.2547-2556 เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ โดยมีวัตถุประสงค์ฟื้นฟูป่าธรรมชาติและระบบนิเวศ เพิ่มป่าใช้สอยชุมชน และปลูกป่าเศรษฐกิจเพื่ออุตสาหกรรม และให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมรับผิดชอบและมีสิทธิใช้ทรัพยากรป่าไม้ที่ร่วมกันสร้างขึ้น และได้กำหนดเป้าหมายในการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้เป็น รวม 16 ล้านไร่ในระยะเวลา 10 ปี โดยดำเนินการ 3 ลักษณะดังนี้

1. ฟื้นฟูป่าอนุรักษ์และระบบนิเวศป่าไม้ เพื่อเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อมและรักษาเสถียรภาพของระบบนิเวศ ปะ 600,000 ไร่ ระยะเวลา 10 ปี รวม 6 ล้านไร่
2. เพิ่มป่าชุมชนเพื่อการใช้สอยในท้องถิ่นและลดแรงกดดันต่อป่าธรรมชาติ เฉลี่ยปีละ 5,000 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 100 ไร่ ระยะเวลา 10 ปี รวม 5 ล้านไร่
3. สร้างป่าเศรษฐกิจโดยส่งเสริมภาคเอกชน ในการปลูกป่าเพื่อทดแทนการนำเข้าไม้จากต่างประเทศ และเพื่อสร้างวัตถุดิบนำไปเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมไม้ เฉลี่ย ปีละ 500,000 ไร่ ระยะเวลา 10 ปี รวม 5 ล้านไร่

การดำเนินงานตามแผนแม่บทฉบับนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 3 ด้าน คือ

1. สร้างความเชื่อมั่นและแรงผลักดัน
2. ฟื้นฟูป่าธรรมชาติ เพิ่มป่าชุมชนโดยประชาชนมีส่วนร่วม
3. ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไม้ต่อเนื่อง

กลยุทธ์เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ไว้ 7 ด้าน คือ

1. กำหนดพื้นที่เป้าหมายและจัดทำข้อมูล
2. เพิ่มความร่วมมือลดความขัดแย้ง
3. พัฒนามาตรการและกลไกผลักดัน
4. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าธรรมชาติ
5. เพิ่มป่าชุมชน
6. ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
7. ส่งเสริมอุตสาหกรรมไม้ครบวงจร

ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง 3 ด้าน กลยุทธ์ทั้ง 7 ด้าน ได้กำหนดแผนงานสำคัญในการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้รวม 10 แผนงาน ดังนี้

1. แผนงานตามยุทธศาสตร์ที่ 1 (สร้างความเชื่อมั่นและแรงผลักดัน) มี 6 แผนงาน งบประมาณ 3,695 ล้านบาท คือ

1. แผนจัดทำฐานข้อมูลและพื้นที่เป้าหมายการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
2. แผนจัดตั้งศูนย์ข้อมูลการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้
3. แผนจัดรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม
4. แผนเพิ่มความร่วมมือลดความขัดแย้ง
5. แผนสร้างมาตรการและกลไกส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้
6. แผนปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ

2. แผนงานตามยุทธศาสตร์ที่ 2 (ฟื้นฟูธรรมชาติและป่าชุมชน) มี 2 แผนงาน งบประมาณ 14,180 ล้านบาท

1. แผนฟื้นฟูธรรมชาติโดยฐานชุมชน
2. แผนเพิ่มป่าชุมชน

3. แผนงานตามยุทธศาสตร์ที่ 3 (ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไม้ต่อเนื่อง) มี 2 แผนงาน งบประมาณ 2,625 ล้านบาท

1. แผนส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ
2. แผนส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องครบวงจร

การดำเนินการตามแผนแม่บทฉบับนี้ มีตัวชี้วัดความสำเร็จที่สำคัญทั้งด้านสิ่งแวดล้อมด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ คือ

1. ด้านสิ่งแวดล้อม

1. พื้นที่ป่าธรรมชาติในป่าอนุรักษ์ได้รับการฟื้นฟูและปลูกเสริมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 600,000 ไร่/ปี
2. พื้นที่ป่าชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 500,000 ไร่/ปี
3. พื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 500,000 ไร่/ปี
4. พื้นที่ป่าที่เกิดไฟป่าลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของปีก่อน

2. ด้านสังคม

1. จำนวนชุมชนร่วมกันเฝ้าระวังและป้องกันรักษาป่าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 5,000 ชุมชน/ปี
2. จำนวนป่าชุมชนเพื่อการใช้สอยในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชนบทเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 5,000 แห่ง/ปี

3. ด้านเศรษฐกิจ

ชุมชนท้องถิ่นได้รับการจ้างงานในการปลูกป่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 5,000 ชุมชน/ปี ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยด้านสิ่งแวดล้อมมุ่งฟื้นฟูให้ทรัพยากรป่าไม้มีความสมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางชีวภาพเพิ่มขึ้น เพื่อให้ระบบนิเวศมีเสถียรภาพ ส่วนด้านสังคม มุ่งให้การเกษตรมีความมั่นคงในอาชีพ สร้างความมั่นคงในการตั้งถิ่นฐานสำหรับด้านเศรษฐกิจมุ่งเน้นการมีป่าเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นและมีการจ้างงานในชนบทและโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น มีไม้เพื่อการบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้นและมีวัตถุดิบเพียงพอต่ออุตสาหกรรมในครัวเรือน

2.2 ทรัพยากรน้ำ

2.2.1 สถานการณ์

จากสถิติข้อมูลรายงานสภาพอากาศและน้ำท่า ภาคตะวันตก ประจำเดือน มีนาคม 2548 (ระหว่างเดือนเมษายน 2547- เดือนมีนาคม 2548) ของ ศูนย์อุทกวิทยาและบริหารน้ำภาคตะวันตก กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในลุ่มน้ำหลัก ได้แก่ ลุ่มน้ำแม่กลอง ลุ่มน้ำเพชรบุรีและลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันตก มีปริมาณน้ำฝนและปริมาณน้ำท่า (รายละเอียดในตารางภาคผนวก) ดังนี้

(ก) ปริมาณน้ำฝน

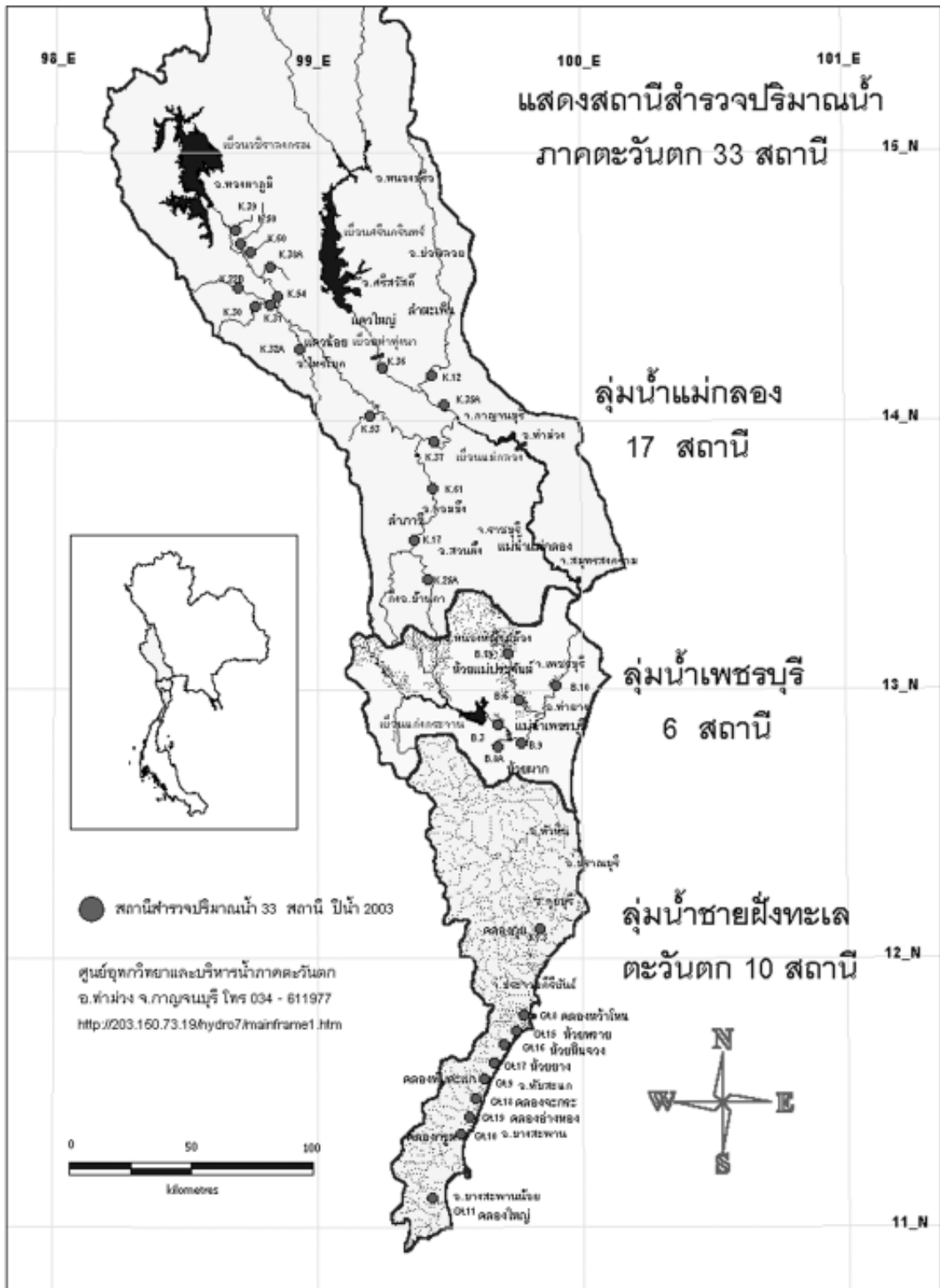
ปริมาณฝนสูงสุด-ต่ำสุดรายเดือนในช่วงที่ผ่านมา ณ สถานีสำรวจอุตุนิยมวิทยา จำนวน 24 สถานี พบว่าเดือนพฤษภาคม มีปริมาณฝนมากที่สุด แตกต่างจากปีที่ผ่านมาที่มีปริมาณมากที่สุดเดือนกันยายน และปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบปีลดลงจากปีที่ผ่านมา โดยมีปริมาณฝน แต่ละลุ่มน้ำ ดังนี้

ลุ่มน้ำแม่กลอง จำนวน 12 สถานี

แม่น้ำแควน้อย บริเวณ สถานี K.54 อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี มีปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุดในเดือนพฤษภาคม 2547 ปริมาณ 455.4 ม.ม. รองลงมาคือเดือนมิถุนายน 2547 ปริมาณ 252.7 ม.ม. และปริมาณฝนเฉลี่ยในรอบปี ปริมาณ 1,313 ม.ม.

แม่น้ำแควใหญ่ บริเวณ สถานี K.12 อ.เมือง จ.กาญจนบุรี มีปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุดในเดือนพฤษภาคม 2547 ปริมาณ 212.1 ม.ม. รองลงมาคือเดือนกันยายน 2547 ปริมาณ 151.8 ม.ม. และปริมาณฝนเฉลี่ยในรอบปี ปริมาณ 670.8 ม.ม. ทั้งนี้ ในเดือนพฤศจิกายน ยังมีฝนเล็กน้อย

แม่น้ำแม่กลอง บริเวณ สถานี HYD07 อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี มีปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุดในเดือนพฤษภาคม 2547 ปริมาณ 263.3 ม.ม. รองลงมาคือเดือนกันยายน 2547 ปริมาณ 173.3 ม.ม. และปริมาณฝนเฉลี่ยในรอบปี ปริมาณ 1,010 ม.ม.

แสดงสถานีสำรวจปริมาณน้ำท่า ภาคตะวันตก พื้นที่ของ สสภ.8

ลุ่มน้ำเพชรบุรี จำนวน 3 สถานี

เขื่อนแก่งกระจาน บริเวณ สถานี B.5 อ.แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี มีปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุดในเดือนพฤษภาคม 2547 ปริมาณ 250.1 ม.ม. รองลงมาคือเดือนตุลาคม 2547 ปริมาณ 137.2 ม.ม. และปริมาณฝนเฉลี่ยในรอบปี ปริมาณ 888.1 ม.ม.

ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันตก จำนวน 8 สถานี

กุยบุรี บริเวณ สถานี Ky.2 อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ มีปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุดในเดือนพฤษภาคม 2547 ปริมาณ 181.7 ม.ม. รองลงมาคือเดือนมิถุนายน ปริมาณ 156.2 ม.ม. และปริมาณฝนเฉลี่ยในรอบปี ปริมาณ 858.8 ม.ม.

ส่วนบริเวณบางสะพาน สถานี GT.7 อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ มีปริมาณฝนเฉลี่ยสูงสุดในเดือนสิงหาคม 2547 ปริมาณ 248.8 ม.ม. รองลงมาคือเดือนกันยายน 2547 ปริมาณ 190.2 ม.ม. ทั้งนี้ปริมาณฝนเฉลี่ยในรอบปี มี 1,313 ม.ม.

(ข) ปริมาณน้ำท่า

ปริมาณน้ำท่าสูงสุด-ต่ำสุดรายเดือนในช่วงที่ผ่านมา ณ สถานีสำรวจปริมาณน้ำท่า จำนวน 33 สถานีมีปริมาณน้ำท่าในลำน้ำต่าง ๆ ดังนี้

ลุ่มน้ำแม่กลอง จำนวน 17 สถานี

ลำภาชี บริเวณ สถานี K.17 อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี มีปริมาณน้ำเฉลี่ยสูงสุดในเดือนตุลาคม 2547 ประมาณ 18.08 ล้าน ลบ.ม. และมีปริมาณน้ำเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนมีนาคม 2548 ประมาณ 1.67 ล้าน ลบ.ม. ส่วนปริมาณน้ำเฉลี่ยทั้งหมดในรอบปี ประมาณ 151.5 ล้าน ลบ.ม ลดลงจากปีที่ผ่านมาประมาณครึ่งหนึ่ง

หลังเขื่อนวิเชียรลงกรรม บริเวณ สถานี K.54 อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี มีปริมาณน้ำเฉลี่ยสูงสุดในเดือนเมษายน 2547 ประมาณ 709.1 ล้าน ลบ.ม. และมีปริมาณน้ำเฉลี่ยต่ำสุด ในเดือนมกราคม 2548 ประมาณ 364.6 ล้าน ลบ.ม. ส่วนปริมาณน้ำเฉลี่ยทั้งหมดในรอบปี ประมาณ 6,045 ล้าน ลบ.ม.

แม่น้ำแควน้อย บริเวณ สถานี K.37 อ.เมือง จ.กาญจนบุรี มีปริมาณน้ำเฉลี่ยสูงสุดในเดือนสิงหาคม 2547 ประมาณ 767.4 ล้าน ลบ.ม. และมีปริมาณน้ำเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนมกราคม 2548 ประมาณ 315.1 ล้าน ลบ.ม. ส่วนปริมาณน้ำเฉลี่ยทั้งหมดในรอบปี ประมาณ 6,639 ล้าน ลบ.ม

แม่น้ำแควใหญ่ บริเวณ สถานี K.35A อ.เมือง จ.กาญจนบุรี มีปริมาณน้ำเฉลี่ยสูงสุดในเดือนกุมภาพันธ์ 2548 ประมาณ 539.0 ล้าน ลบ.ม. และมีปริมาณน้ำเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนมิถุนายน 2547 ประมาณ 207.1 ล้าน ลบ.ม. ส่วนปริมาณน้ำเฉลี่ยทั้งหมดในรอบปี ประมาณ 4,487 ล้าน ลบ.ม

ลุ่มน้ำเพชรบุรี จำนวน 6 สถานี

หลังเขื่อนแก่งกระจาน บริเวณ สถานี B.3 อ.แก่งกระจาน ซึ่งมีปริมาณน้ำเฉลี่ยสูงสุดในเดือนกรกฎาคม 2547 ประมาณ 189.3 ล้าน ลบ.ม และมีปริมาณน้ำเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนมกราคม 2548 ประมาณ 25.80 ล้าน ลบ.ม. ส่วนปริมาณน้ำเฉลี่ย ทั้งหมดในรอบปีประมาณ 1,058 ล้าน ลบ.ม.

แม่น้ำเพชรบุรีหลังเขื่อนเพชร บริเวณ สถานี B.10 มีปริมาณน้ำเฉลี่ยสูงสุดในเดือนกรกฎาคม 2547 ประมาณ 117.9 ล้าน ลบ.ม. และมีปริมาณน้ำเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนพฤศจิกายน 2547 ประมาณ 9.36 ล้าน ลบ.ม. ทั้งนี้ปริมาณน้ำเฉลี่ยทั้งหมดในรอบปี ประมาณ 523.7 ล้าน ลบ.ม.

ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันตก จำนวน 10 สถานี
แม่น้ำกุยบุรี บริเวณ สถานี Ky.3 อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยสูงสุดในเดือนตุลาคม 2547 ประมาณ 4.97 ล้าน ลบ.ม. รองลงมาเดือนมิถุนายน 2547 ประมาณ 3.08 ล้าน ลบ.ม. ทั้งนี้ปริมาณน้ำเฉลี่ยทั้งหมดในรอบปี ประมาณ 20.38 ล้าน ลบ.ม.

2.2.2 พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก / พื้นที่ความแห้งแล้ง / พื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่ม

(ก) พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก

จากข้อมูลการศึกษา ฐานข้อมูลแผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากของประเทศไทย ของส่วนวางแผนทรัพยากรน้ำ สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งแบ่งพื้นที่เสี่ยงภัยออกเป็น

พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากต่ำ มีจำนวน 220,022,646 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 68.61 ของประเทศ

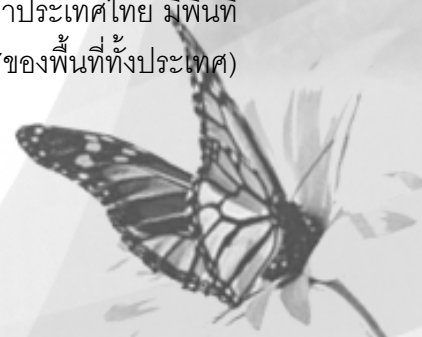
พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากปานกลาง มีจำนวน 91,093,245 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 28.40

พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากสูง มีจำนวน 9,580,996 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.99

จังหวัด	พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากต่ำ (ไร่)	พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากปานกลาง (ไร่)	พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากสูง (ไร่)
ทั้งหมด	220,022,646	91,093,245	9,580,996
จังหวัดราชบุรี	657,503	0.988	0.722
ราชบุรี	แสดงพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากในลุ่มน้ำ (ของพื้นที่เสี่ยงภัยปานกลาง) รายละเอียดยังคงอยู่		
สมุทรสงคราม	249,509		0.274
เพชรบุรี	711,208		0.781
ประจวบคีรีขันธ์	273,330		0.300

(ข) พื้นที่ความแห้งแล้ง

จากข้อมูลการศึกษา ความแห้งแล้งซ้ำซากสู่ภาวะการเป็นทะเลทราย ของประเทศไทย สำนักวิจัยและพัฒนาการจัดการที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่าประเทศไทย มีพื้นที่เสี่ยงต่อภาวะการเป็นทะเลทรายในระดับรุนแรง จำนวน 6.93 ล้านไร่ (ร้อยละ 2.17 ของพื้นที่ทั้งประเทศ) แบ่งเป็นที่ราบ 2.39 ล้านไร่ และพื้นที่สูง 2.50 ล้านไร่

โดยพื้นที่ภาคตะวันตก ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดสุพรรณบุรี นครปฐม สมุทรสาคร กาญจนบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ระดับความเสี่ยง ดังตาราง

ตารางที่ 2-7 แสดงพื้นที่ระดับความเสี่ยงต่อภาวะการเกิดทะเลทราย ภาคตะวันตก

ทั้งนี้ จังหวัดในพื้นที่ สสก.8 มีพื้นที่เสี่ยงระดับรุนแรง ของแต่ละจังหวัด ดังนี้ จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในบริเวณ อ.เมือง และ อ.บ่อพลอย จังหวัดราชบุรี อยู่ในบริเวณ อ.ปากท่อ และ อ.จอมบึง จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในบริเวณ อ.แก่งกระจาน และ อ.หนองหญ้าปล้อง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในบริเวณ อ.ปราณบุรี และ อ.กุยบุรี

ตารางที่ 2-8 แสดงพื้นที่ระดับความเสี่ยงของจังหวัด ในพื้นที่ สสก.8

จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)				รวม
	น้อย	ปานกลาง	รุนแรง	พื้นที่ป่าอนุรักษ์	
กาญจนบุรี	2,769,771	3,884,451	59,198	5,398,540	12,111,959
ราชบุรี	1,128,839	1,782,360	14,326	308,451	3,233,976
สมุทรสงคราม	199,028	51,525	0	0	250,554
เพชรบุรี	570,753	1,515,684	42,960	1,733,837	3,863,235
ประจวบคีรีขันธ์	1,176,595	1,595,059	45,671	1,132,899	3,950,225

หมายเหตุ : พื้นที่ความเสี่ยงต่อภาวะการเกิดเป็นทะเลทราย เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้น ยังต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องกับสภาพพื้นที่ความเป็นจริงอีกครั้ง

(ค) พื้นที่เสี่ยงภัยจากดินถล่ม

จากการวิเคราะห์พื้นที่ ที่มีความเสี่ยงภัยจากดินถล่มในประเทศไทย ของกรมพัฒนาที่ดิน โดยใช้ข้อมูลแผนที่กลุ่มดิน แผนที่สภาพการใช้ที่ดิน แผนที่ธรณีวิทยา ข้อมูลความสูงของพื้นที่ ข้อมูลแผนที่หมู่บ้าน และแบบจำลองวิเคราะห์ความมั่นคงของพื้นที่ลาดเท

ตารางที่ 2-9 แสดงรายชื่อหมู่บ้านที่จะได้รับผลกระทบจากการเกิดดินถล่ม ภาคตะวันตก

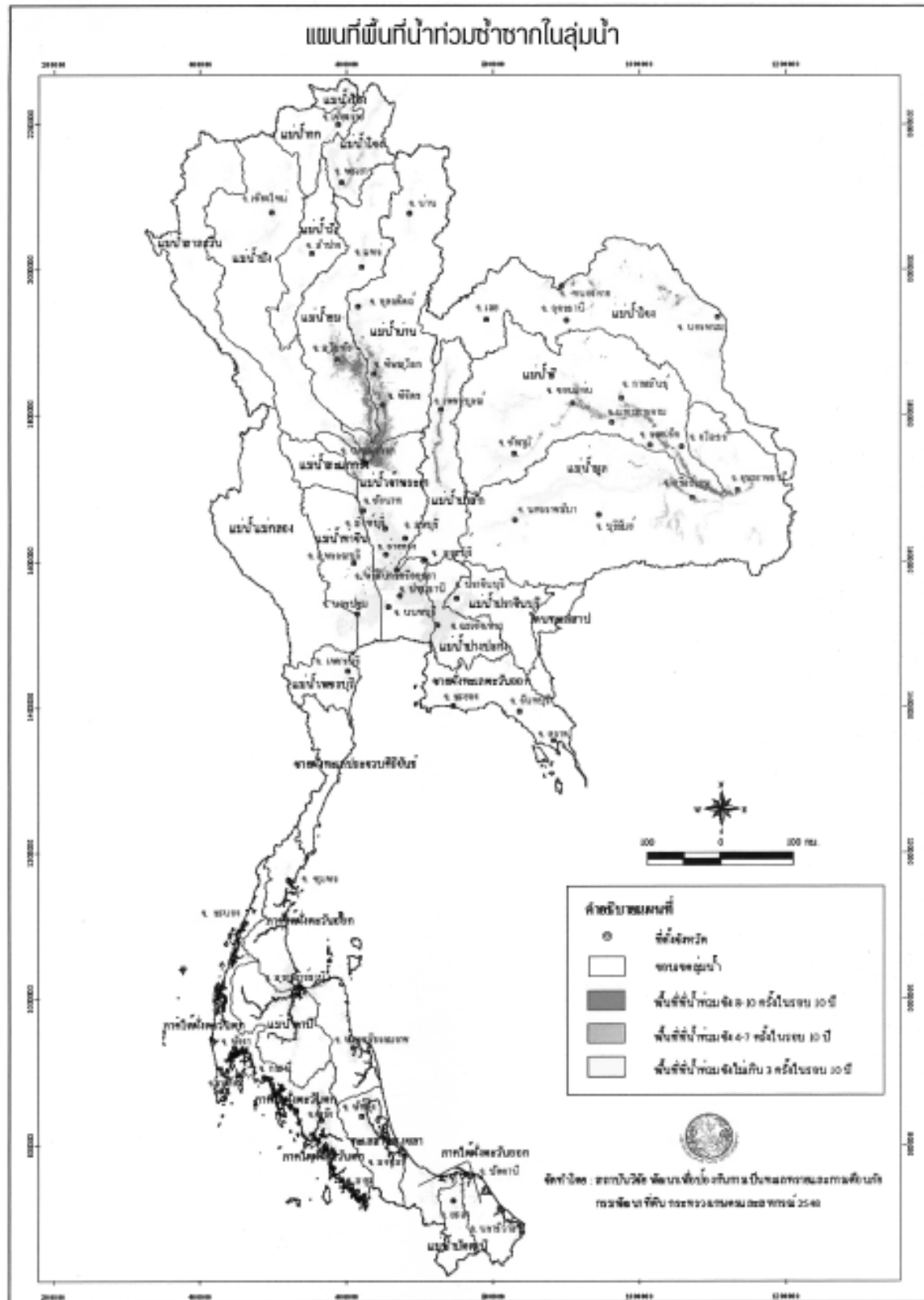
--	--	--	--

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน
กาญจนบุรี	ทองผาภูมิ	ชะแล	บ้านภูเตย (อพป.)
		ท่าขนุน	บ้านไร่ป่า
		ลิ้นถิ่น	บ้านหนองบาง (อพป.)
	ศรีสวัสดิ์	เขาโจด	บ้านตีนตก
		นาสวน	บ้านน้อย
			บ้านเนินขาม บ้านปลายนาสวน
			บ้านรังกระโดน

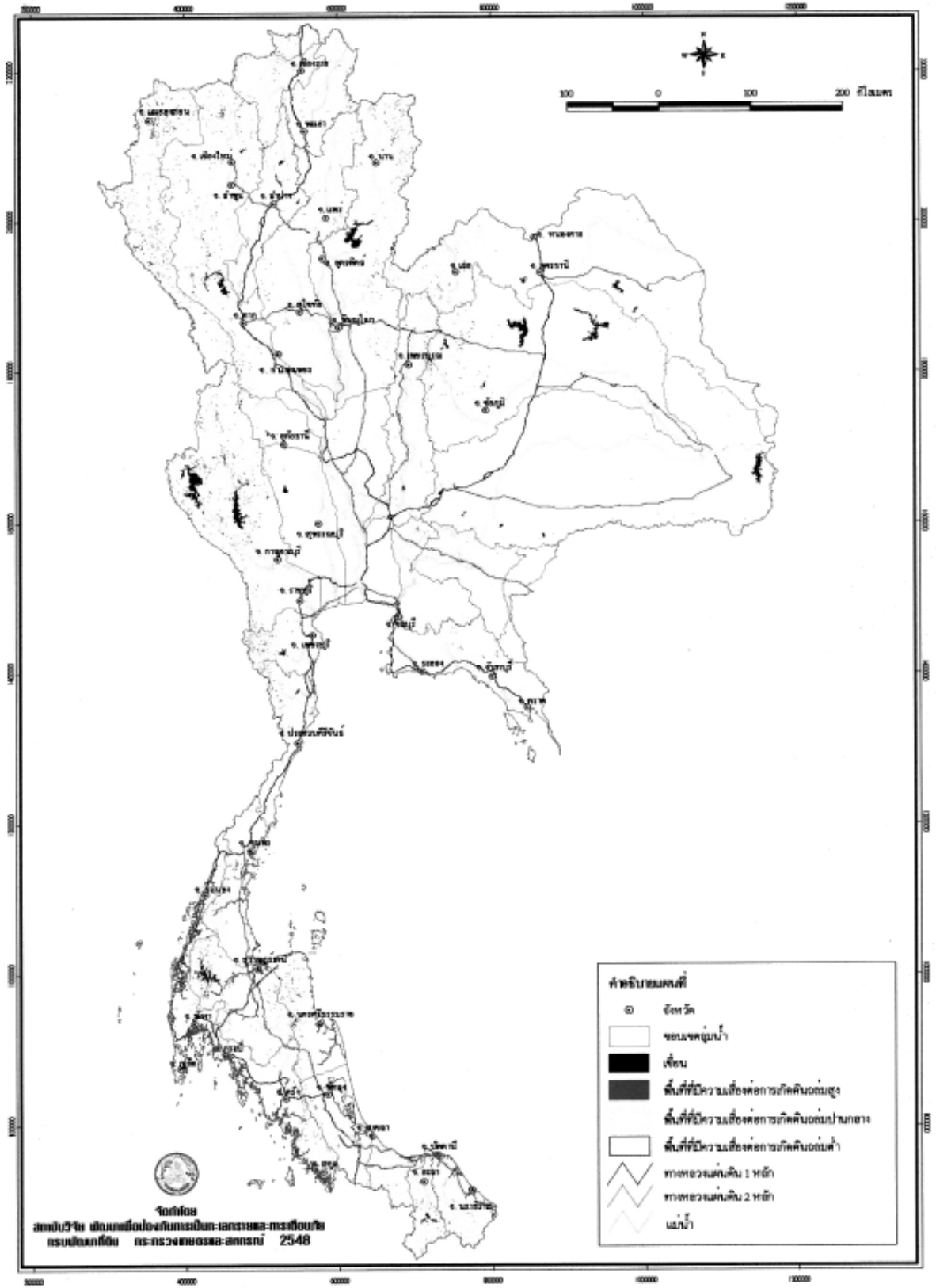
หมู่บ้านเสี่ยงภัยดินถล่ม หากกระแสน้ำหลากที่ที่มีความเสี่ยงภัยเกิดดินถล่ม ประมาณ 2-3 กิโลเมตรและอยู่ใกล้ลำน้ำ และใช้เกณฑ์ปริมาณน้ำฝนที่มากกว่า 100 ม.ม./วัน ต่อเนื่องเกิน 20 ชั่วโมง พบว่า มีจำนวน 581 หมู่บ้าน ในพื้นที่ 42 ตำบล 4 อำเภอ ภาคตะวันตก มีจำนวน 21 หมู่บ้าน ใน 5 จังหวัด โดยจังหวัดกาญจนบุรีมีจำนวน 12 หมู่บ้าน

ราชบุรี	สวนผึ้ง	สวนผึ้ง	บ้านตะโกกลาง บ้านถ้ำหิน
เพชรบุรี	แก่งกระจาน	ป่าเต็ง	บ้านห้วยสัตว์ใหญ่
		ห้วยแม่เพรียง	บ้านบางกลอย บ้านพุไทร
ประจวบคีรีขันธ์	ทับสะแก	แสงอรุณ	บ้านหินเทียน

แผนที่แสดงพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มในประเทศไทย

2.3 ทรัพยากรทางทะเล

คุณภาพน้ำทะเล

ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษ โดยส่วนแหล่งน้ำทะเล สำนักจัดการคุณภาพน้ำ ได้เปรียบเทียบข้อมูลปี 2543-2547 พบว่าคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งของประเทศไทย ในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มไม่แตกต่างกันมากนัก โดยคุณภาพน้ำทะเลส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ถึงดี คิดเป็นประมาณร้อยละ 80 ของจำนวนสถานที่ตรวจวัดทั้งหมด โดยในปี 2547 ยังพบคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมที่บริเวณปากคลองบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

ตารางที่ 2-10 สถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลปี 2543-2547 (ร้อยละของสถานที่เก็บตัวอย่าง)

สถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลปี 2547 โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง โดยแบ่งออกเป็น 4 พื้นที่ คือ อ่าวไทยตอนใน ชายฝั่งทะเลตะวันออก ชายฝั่งทะเลตะวันตก และฝั่งทะเลอันดามัน และมีการเก็บตัวอย่าง 2 ฤดู คือ ฤดูแล้งและฤดูฝน ซึ่งมีส่วนที่อยู่ในพื้นที่ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) 2 พื้นที่ด้วยกัน คือ อ่าวไทยตอนใน และ ชายฝั่งทะเลตะวันตก สรุปได้ดังนี้

(ก) อ่าวไทยตอนใน

ฤดูแล้ง

ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจนมีค่าค่อนข้างสูง บริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง แบบที่เรียกลุ่มโคลิฟอร์ม บริเวณปากแม่น้ำแม่กลองมีค่าสูงเกินมาตรฐาน แบบที่เรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม บริเวณทิศตะวันตกของแม่น้ำแม่กลองมีค่าสูงสุด มีค่า 4,600 MPN/100 มิลลิลิตรปริมาณโลหะหนักพบ เหล็กว่ามีค่าสูงเกินมาตรฐานบริเวณปากแม่น้ำแม่กลองส่วนการปนเปื้อนของสารไตรบิวทิลทินพบว่าการปนเปื้อนสูงบริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง มีค่า 43 นาโนกรัม/ลิตร

ฤดูฝน

แบบที่เรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด บริเวณปากแม่น้ำแม่กลองมีค่าสูงเกินมาตรฐาน แบบที่เรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม บริเวณปากแม่น้ำแม่กลองมีค่าสูง ปริมาณโลหะหนักพบเหล็กว่ามีค่าสูงเกินมาตรฐานบริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง

(ข) อ่าวไทยฝั่งตะวันตก

ฤดูแล้ง

ปริมาณสารแขวนลอยมีค่าสูงบริเวณอ่าวประจวบด้านเหนือ หน้าเขาตาม่องล่าย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีค่า 692.3 มิลลิกรัม/ลิตร

ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจนมีค่าสูง บริเวณปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) จังหวัดเพชรบุรี มีค่า 109 ไมโครกรัม/ลิตร

ปริมาณฟอสเฟต-ฟอสฟอรัสมีค่าสูง บริเวณปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) จังหวัดเพชรบุรี มีค่า 115 ไมโครกรัม/ลิตร

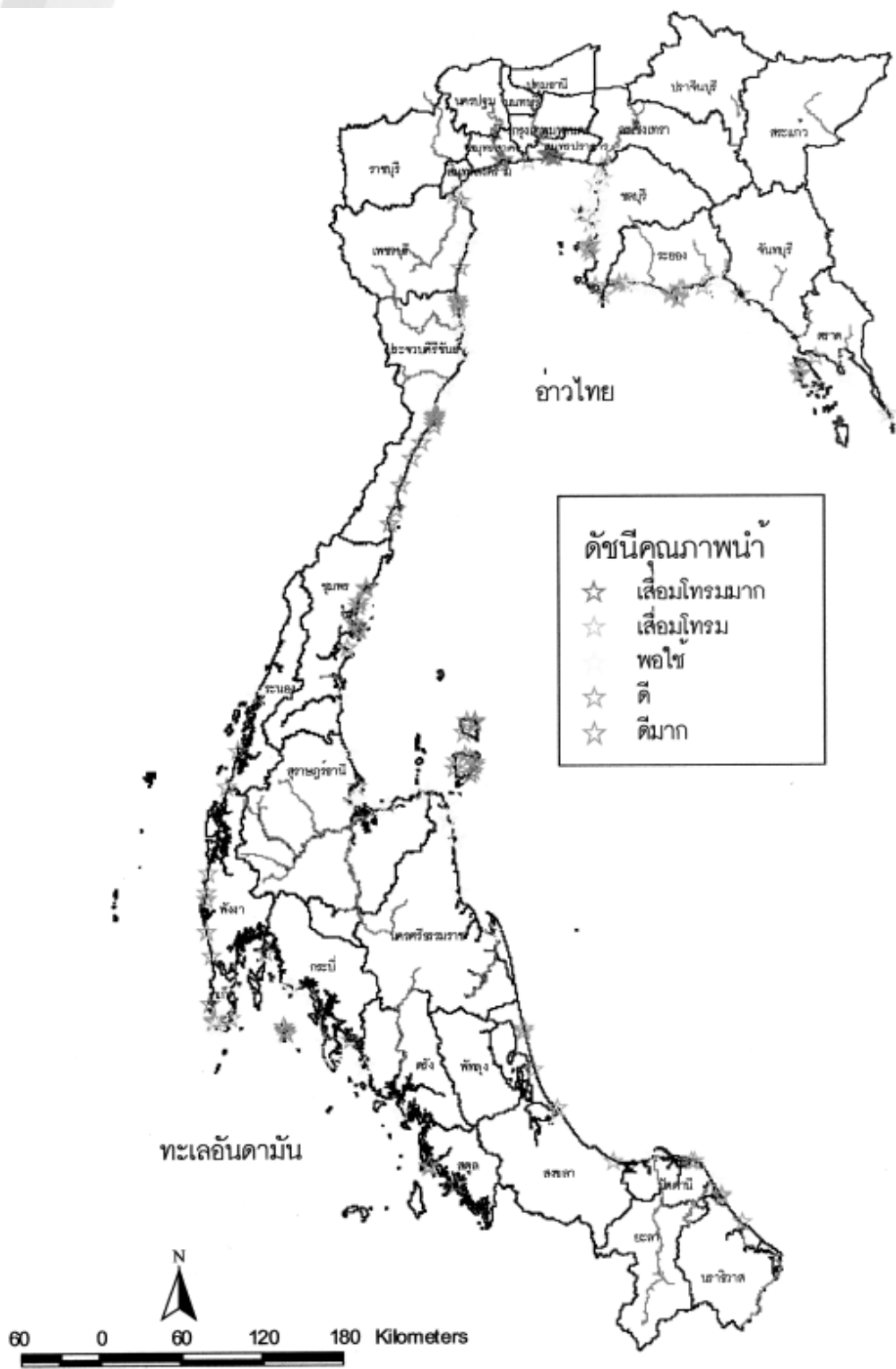
แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดมีค่าสูงเกินมาตรฐานที่ปากคลองบ้านบางตะบูนด้านใต้ ปากคลองบ้านแหลมด้านกลาง บ้านแหลม (ด้านใต้) (ฟาร์มหอยแมลงภู) จังหวัดเพชรบุรี ปากแม่น้ำปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แบคทีเรียกลุ่มฟิโคไลโคลิฟอร์มมีค่าสูงเกินมาตรฐานที่บริเวณปากคลองบ้านบางตะบูนด้านใต้ ปากคลองบ้านแหลมด้านกลาง บ้านแหลม (ด้านใต้) (ฟาร์มหอยแมลงภู) จังหวัดเพชรบุรี

พบปริมาณ *V. parahaemolyticus* สูงที่ปากคลองบางตะบูน (ด้านกลาง) มีค่า 110 โคโลนี/มิลลิลิตร ปากคลองบ้านบางตะบูน (ด้านใต้) มีค่า 40 โคโลนี/มิลลิลิตร

ปริมาณโลหะหนักพบแมงกานีสสูงเกินมาตรฐานบริเวณปากคลองบ้านบางตะบูน (ด้านเหนือ) และปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) จังหวัดเพชรบุรี หาดสามพระยา, อุทยานเขาสามรอยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยบริเวณปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) มีค่าสูงสุด 950 ไมโครกรัม/ลิตรและพบเหล็กมีค่าสูงเกินมาตรฐานบริเวณปากคลองบางตะบูนและปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) จังหวัดเพชรบุรี หาดสามพระยาและคลองปลาวาฬ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยบริเวณปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) มีค่าสูงสุด 5,200 ไมโครกรัม/ลิตร

แผนที่แสดงดัชนีคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งประเทศไทย ปี 2547

ฤดูฝน

ปริมาณสารแขวนลอยมีค่าสูงบริเวณบ้านบ่อนอก และอ่าวประจวบด้านเหนือ หน้าเขาตา ม่องลาย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ปริมาณไนเตรท-ไนโตรเจนมีค่าสูง บริเวณปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) จังหวัดเพชรบุรี อ่าวประจวบฯ ตอนกลาง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และบริเวณปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) มีค่า สูงสุด 1,760 ไมโครกรัม/ลิตร

ปริมาณฟอสเฟต-ฟอสฟอรัสมีค่าสูง บริเวณปากคลองบ้านบางตะบูน (ด้านเหนือ) จังหวัด เพชรบุรี มีค่า 125 ไมโครกรัม/ลิตร

แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดมีค่าสูงเกินมาตรฐานที่ปากคลองบ้านบางตะบูนปากคลอง บ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี สะพานปลาหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และบริเวณปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) มีค่าสูงสุด 28,000 MPN/100 มิลลิลิตร

แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลลีโคลิฟอร์มมีค่าสูงเกินมาตรฐานที่บริเวณปากคลองบ้านบางตะบูน ปากคลอง บ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี สะพานปลาหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และบริเวณปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) มีค่าสูงสุด 28,000 MPN/100 มิลลิลิตร

พบแบคทีเรียกลุ่ม Enterococci มีค่าสูงบริเวณโรงแรมโซฟิเทล หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีค่า 920 MPN/100 มิลลิลิตร หาดวังไกลกังวล มีค่า 220 MPN/100 มิลลิลิตร

ปริมาณโลหะหนักพบแมงกานีสสูงเกินมาตรฐานบริเวณปากคลองบ้านบางตะบูน (ด้านเหนือ) และปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) จังหวัดเพชรบุรี โดยบริเวณปากคลองบ้านแหลม (ด้านกลาง) มีค่าสูงสุด 2,200 ไมโครกรัม/ลิตร และพบเหล็กมีค่าสูงเกินมาตรฐานบริเวณปากคลองบางตะบูนและ ปากคลองบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อ่าวประจวบด้านใต้ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยบริเวณปากคลอง บ้านแหลม (ด้านกลาง) มีค่าสูงสุด 19,000 ไมโครกรัม/ลิตร

พื้นที่ที่มีปัญหาคุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรม

ถึงแม้ว่าคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งของประเทศไทย ปี 2547 ส่วนใหญ่จะอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งตามกิจกรรมการใช้ประโยชน์ของแต่ละพื้นที่ แต่ก็ยังพบว่า มีบางพื้นที่ที่มีคุณภาพ น้ำบางพารามิเตอร์ไม่เป็นไปตามมาตรฐานฯ กำหนด ซึ่งในเขตพื้นที่รับผิดชอบ มีบริเวณปากคลอง บ้านแหลม และปากคลองบางตะบูน จังหวัดเพชรบุรี มีปัญหาปริมาณออกซิเจนละลายต่ำและปริมาณ สารอาหารสูงปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดมีค่าสูงเกินมาตรฐานแบคทีเรียกลุ่มฟีคอลลีโคลิฟอร์ม มีค่าสูง ปริมาณโลหะหนักพบแมงกานีสและเหล็กสูงเกินมาตรฐานนอกจากพารามิเตอร์ต่าง ๆ ตามที่ กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งแล้ว ยังมีบางพารามิเตอร์ที่ต้องได้รับการติดตามตรวจสอบ และศึกษาเฉพาะเรื่อง ได้แก่ ไตรบิวทิลทิน ซึ่งไตรบิวทิลทินมีค่าสูงในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะปากแม่น้ำ แม่งลอง ที่มีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา

จากปัญหาคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง กล่าวได้ว่าปัญหาคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมส่วนใหญ่เป็นปัญหามลพิษจากแผ่นดิน (Land – base Pollution) อันได้แก่ แหล่งชุมชน อุตสาหกรรมและการเกษตรกรรม รวมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทำเทียบเรือ สะพานปลาและแพปลา โดยจะเห็นว่าผลการตรวจวัดพบค่าโคลิฟอร์มที่มีค่าสูงในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณปากแม่น้ำ บริเวณชายฝั่งที่มีแหล่งชุมชนตั้งอยู่ ทำให้มีการระบายน้ำทิ้งจากชุมชนทั้งบริเวณริมฝั่งแม่น้ำที่ระบายลงทะเลในที่สุดและบริเวณชุมชนชายฝั่งเอง เนื่องจากไม่มีระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียที่ครอบคลุมพื้นที่ ความไม่มีประสิทธิภาพของระบบบำบัดที่มีอยู่และระบบรวบรวมน้ำทิ้งยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทำให้อีกหลายพื้นที่ที่ระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำโดยตรง รวมถึงการตรวจสอบพบปริมาณสารอาหารและโลหะหนักบางพารามิเตอร์มีค่าสูงในหลายพื้นที่

การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ต้องพยายามลดมลพิษจากแหล่งกำเนิด รวมถึงการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทราบสถานการณ์และเป็นการประเมินประสิทธิภาพของการดำเนินการต่างๆ ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด โดยแนวทางการแก้ไขปัญหาสำหรับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการจัดการปัญหามลภาวะบริเวณชายฝั่งทะเล การกำหนดมาตรการการจัดการสิ่งแวดล้อมทางทะเล และการติดตามตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. เพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมคุณภาพน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ทั้งอุตสาหกรรมกิจการการท่องเที่ยวและสถานประกอบการต่างๆ บริเวณชายฝั่ง อาคารประเภทต่างๆ ทำเทียบเรือประมงและสะพานปลา และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งกำเนิดที่ได้มีการประกาศมาตรฐานน้ำทิ้งแล้วโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องมีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งจากแหล่งต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งหากไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้จะต้องให้มีการปรับปรุงแก้ไขให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. และสามารถบำบัดน้ำเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การจัดให้ทุกเทศบาลที่อยู่ในพื้นที่ใกล้ชายฝั่งหรือปากน้ำมีระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน โดยจะต้องมีการดำเนินการชี้แจงทำความเข้าใจ เผยแพร่ข้อมูลและขอชี้แจงกับประชาชน ให้มีความเข้าใจถึงปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาเรื่องผลข้างเคียงจากการดำเนินการบำบัดน้ำเสีย ในเรื่องของกลิ่นจากการบำบัด การกำจัดกากตะกอน ผลกระทบต่อคุณภาพน้ำและการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง เป็นต้น โดยการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนตั้งแต่เริ่มต้นโครงการเพื่อไม่ให้เกิดการขัดแย้งหรือต่อต้านการจัดทำระบบบำบัดน้ำเสีย

3. พื้นฟูระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่แล้วให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในพื้นที่ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียอยู่แล้วแต่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น ให้สนับสนุนให้มีการฟื้นฟูให้สามารถบำบัดน้ำเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็กสำหรับพื้นที่ที่เป็นชุมชนขนาดเล็ก เนื่องจากไม่ต้องใช้พื้นที่ในการก่อสร้างมาก ดูแลง่าย และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำ

5. จัดให้มีโครงการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งในรายจังหวัดที่อยู่ติดกับพื้นที่ชายฝั่งโดยให้แต่ละจังหวัดที่อยู่ติดพื้นที่ชายฝั่งเป็นผู้ดำเนินโครงการ และกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้สนับสนุนงานด้านการติดตามตรวจสอบ นอกจากนี้ ในกรณีในจังหวัดใดที่มีองค์กรอิสระที่ดำเนินการในการดูแลเฝ้าระวัง

คุณภาพน้ำทะเลอยู่แล้ว หน่วยงานรัฐควรเข้าไปสนับสนุนช่วยเหลือ เพื่อให้การเฝ้าระวังคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งในพื้นที่นั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น และการดำเนินการขององค์กรอิสระในบางพื้นที่อาจเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับนำไปใช้กับพื้นที่อื่น ๆ อีกด้วย

6. ให้มีการเข้มงวดในการใช้ที่ดินและการก่อสร้างบริเวณชายฝั่งเพื่อป้องกันปัญหาการระบายของเสียลงสู่ทะเลโดยตรงและป้องกันปัญหาการกัดเซาะการพังทลายของชายฝั่ง

7. ควรกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพน้ำ ทั้งน้ำทะเลและน้ำผิวดิน และมาตรฐานน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ให้เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์ เช่น การกำหนดมาตรฐานสารแขวนลอย *Vibrio parahaemolyticus* และ Enterococci

8. สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมได้เอง นับตั้งแต่การติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบ การกำหนดมาตรฐานเฉพาะพื้นที่ เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ รวมถึงให้หน่วยงานส่วนภูมิภาค เช่น สถาบันการศึกษา เข้ามามีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการวิจัยและพัฒนา

คุณภาพสิ่งแวดล้อม : ภาวะมลพิษ

3.1 สถานการณ์คุณภาพน้ำแหล่งน้ำ ปี 2548

ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค 8 (ราชบุรี)

ภาพลุ่มน้ำที่สำคัญ ในความรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) ประกอบด้วย

1. ลุ่มน้ำแม่กลอง (ครอบคลุม แม่น้ำแม่กลอง แควน้อย แควใหญ่)
2. ลุ่มน้ำเพชรบุรี (ครอบคลุมแม่น้ำเพชรบุรี)
3. ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก (ครอบคลุม แม่น้ำปราณบุรี และกุยบุรี)

3.1.1. คุณภาพน้ำลุ่มน้ำแม่กลอง ปี 2548

สสภ. 8 (ราชบุรี) ได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำลุ่มน้ำแม่กลอง รวมทั้งสิ้น 20 สถานี ได้แก่ แม่น้ำแม่กลอง 10 สถานี แม่น้ำแควน้อย 5 สถานี แม่น้ำแควใหญ่ 5 สถานี ความถี่ปีละ 4 ครั้ง คือ ในเดือนพฤศจิกายน กุมภาพันธ์ พฤษภาคม และสิงหาคม สรุปผลการติดตามตรวจสอบ ดังนี้

1. คุณภาพน้ำแม่น้ำแม่กลอง

กรมควบคุมมลพิษได้ประกาศให้ คุณภาพน้ำแม่กลองตลอดสายอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 3 คือ เป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพพอใช้ สามารถใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคได้ โดยผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ น้ำทั่วไปและการฆ่าเชื้อโรค และสามารถใช้ในการเกษตรกรรมและการอุตสาหกรรม แต่จากผลการ ตรวจสอบคุณภาพน้ำในแม่กลอง ปี 2548 พบว่า คุณภาพน้ำโดยเฉลี่ย มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน คือ จัดอยู่ในประเภทที่ 3 จำนวน 4 สถานี (ร้อยละ 40) และต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน หรือค่อนข้างเสื่อมโทรม จัดอยู่ในประเภทที่ 4 จำนวน 6 สถานี (ร้อยละ 60) ซึ่งไม่เหมาะสำหรับการใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภค บริโภค แต่หากมีความจำเป็นต้องใช้ จะต้องมีการปรับปรุงคุณภาพเป็นพิเศษ และผ่านการ ฆ่าเชื้อโรคด้วย บริเวณของแหล่งน้ำที่มีคุณภาพค่อนข้างเสื่อมโทรม ได้แก่บริเวณที่ไหลผ่านชุมชน หนาแน่น คือ บริเวณตั้งแต่บ้านท่าเรือ อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี ถึง สะพานบ้านนกแขวก อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม และ บริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง จ.สมุทรสงคราม ก่อนที่จะไหลลงสู่ทะเล ตัวชี้วัดปัญหา คุณภาพน้ำที่สำคัญ คือปริมาณการปนเปื้อนของแบคทีเรีย และความสกปรกที่เป็นสารอินทรีย์ (BOD)

ตารางที่ 3-1 คุณภาพน้ำแม่น้ำแม่กลอง ปี 2548

ปากแม่น้ำแม่กลอง อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

2. คุณภาพน้ำแม่น้ำแควใหญ่

ผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำแม่น้ำแควใหญ่ ปี 2548 พบว่า ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำ ครั้งที่ 1 และ 2 คุณภาพน้ำตลอดทั้งสาย มีคุณภาพน้ำจัดอยู่ในประเภทที่ 2 หรือ เป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพดี สามารถใช้เพื่อการอุปโภค บริโภค ได้โดยผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไป และการฆ่าเชื้อโรค นอกจากนี้ยังสามารถใช้เพื่อการอนุรักษ์สัตว์น้ำและการประมง ตลอดจนใช้เพื่อการว่ายน้ำและการกีฬา

ทางน้ำ ได้ แต่ในการตรวจวัดครั้งที่ 3 และ 4 เมื่อเดือนมิถุนายน และสิงหาคมที่ผ่านมาพบว่าน้ำมีคุณภาพต่ำลงทำให้คุณภาพน้ำเฉลี่ยทั้งปีต่ำลง จัดอยู่ในประเภทที่ 3 จำนวน 3 สถานี ได้แก่บริเวณ ท้ายเขื่อนศรีนครินทร์ อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี วัดทุ่งลาดหญ้า และสะพานแก่งเสี้ยน อ.เมือง จ.กาญจนบุรี ปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญ คือ การปนเปื้อนของสิ่งสกปรกที่เป็นสารอินทรีย์ (BOD) ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากการปล่อยน้ำเสียจากแพพักของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 3-2 คุณภาพน้ำแม่น้ำแควใหญ่ ปี 2548

สะพานพระสังฆราชฯ
ปากแม่น้ำแควใหญ่ อ.เมือง
จ.กาญจนบุรี

สะพานแก่งเสี้ยน อ.เมือง
จ.กาญจนบุรี

สถานี	บริเวณเก็บตัวอย่างน้ำ	ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ		
		ประเภทที่	คุณภาพน้ำที่สำคัญ	ค่าเฉลี่ย
KY01	สะพานพระสังฆราชฯปากแม่น้ำแควใหญ่ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี	2	BOD TCB FCB	1.5 มก./ล. 1,775 MPN/100ml. 318 MPN/100ml.
KY02	สะพานแก่งเสี้ยน อ.เมือง จ.กาญจนบุรี	3	BOD	1.7 มก./ล.
3. คุณภาพน้ำแม่น้ำแควน้อย				
KY03	วัดทุ่งลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี	3	BOD	1.6 มก./ล.
ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในแม่น้ำแควน้อย ปี 2548 จำนวน 5 สถานี พบว่าคุณภาพน้ำตั้งแต่ท้ายเขื่อนศรีนครินทร์				
KY04	ด้านใต้เขื่อนท่าทุ่งนา อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี	2	BOD TGB FCB	1.4 มก./ล. 473 MPN/100ml. 25 MPN/100ml.
อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี จนถึงอุทยานสะพานแขวน มีคุณภาพน้ำจัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 2 คือเป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพดี สามารถใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค ได้โดยผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไป				
KY05	ท้ายเขื่อนศรีนครินทร์ อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี	1	BOD	1 มก./ล.
การใส่เชื้อโรค นอกจากนี้ยังสามารถใช้เพื่อการอนุรักษ์สัตว์น้ำและสายประมง ตลอดจนใช้เพื่อการว่ายน้ำและการกีฬาทางน้ำ				

ได้

แต่เมื่อไหลผ่านมาถึงบริเวณโรงแรมริเวอร์แคว อ.ไทรโยค คุณภาพน้ำต่ำลงเป็นประเภทที่ 3 เนื่องจากการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ในกลุ่มฟีคัลโคลิฟอร์มแบคทีเรีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณปากแม่น้ำแควน้อย คุณภาพน้ำจัดอยู่ในประเภทที่ 4 หรือค่อนข้างเสื่อมโทรม สิ่งที่ทำให้คุณภาพน้ำต่ำลง คือมีการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ในกลุ่มฟีคัลโคลิฟอร์มแบคทีเรีย ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่พบอยู่ในสัตว์เลือดอุ่น

ตารางที่ 3-3 คุณภาพน้ำแม่น้ำแควน้อย ปี 2548

<p>โรงแรมริเวอร์แคว อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี</p> <p>สะพานท้ายเขื่อน วรวิหารลกรณ อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี</p>

3.1.2. คุณภาพน้ำลุ่มน้ำเพชรบุรี ปี 2548

กรมควบคุมมลพิษ ได้กำหนดคุณภาพน้ำในแม่น้ำเพชรบุรี ออกเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงแรกตั้งแต่ท้ายเขื่อนแก่งกระจาน บริเวณบ้านแก่งกระจาน ตำบลแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน ถึงท้ายเขื่อนเพชรบุรี บริเวณบ้านคอละอ่อม ตำบลท่าแลง อำเภอท่ายาง ให้เป็นแหล่งน้ำประเภท 2 คือเป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพดีสามารถใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย เนื่องจากมีการปนเปื้อนของน้ำเสียน้อย และช่วงที่ 2 ตั้งแต่ท้ายเขื่อนเพชรบุรีจนถึงปากน้ำเพชรบุรี บริเวณบ้านแหลม ตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลมให้เป็นแหล่งน้ำประเภทที่ 3 คือเป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพพอใช้ เนื่องจากมีการปนเปื้อนของน้ำเสียค่อนข้างมาก แหล่งน้ำประเภทนี้ยังสามารถใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคและบริโภคได้ โดยผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพแบบทั่วไป และการฆ่าเชื้อโรค และยังสามารถใช้เพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมได้

จากการตรวจวัดคุณภาพน้ำในแม่น้ำเพชรบุรี ซึ่งอยู่ในพื้นที่ จ. เพชรบุรี จำนวน 6 สถานี ปี 2548 จำนวน 2 ครั้ง เมื่อเดือนเมษายน และกันยายนที่ผ่านมา พบว่า คุณภาพน้ำโดยเฉลี่ยในแม่น้ำช่วงแรก คือตั้งแต่ท้ายเขื่อนแก่งกระจาน ถึงท้ายเขื่อนเพชรบุรี ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด คือน้ำในช่วงนี้ยังมีคุณภาพดี เมื่อน้ำไหลผ่านเลยบริเวณนี้ไปแล้ว คุณภาพน้ำเริ่มต่ำลงเนื่องจาก

มีการปนเปื้อนของน้ำเสียมาก จนกระทั่งคุณภาพน้ำต่ำกว่าเกณฑ์ที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด เป็นแหล่งน้ำที่จัดอยู่ในประเภทที่ 4 คือ เป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพต่ำสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรมเท่านั้น ไม่เหมาะที่จะนำไปใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค แต่หากมีความจำเป็นต้องใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค เนื่องจากไม่สามารถหาแหล่งน้ำอื่นได้ จะต้องมีการปรับปรุงคุณภาพน้ำเป็นพิเศษ และฆ่าเชื้อโรคก่อน

สิ่งที่ทำให้น้ำบริเวณนี้มีคุณภาพต่ำ คือมีการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ ที่อาศัยอยู่ในสัตว์เลือดอุ่นมาก (แบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์ม และฟีคัลโคลิฟอร์ม) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณปากแม่น้ำเพชรบุรี คุณภาพน้ำ จัดอยู่ในประเภทที่ 5 คือ เสื่อมโทรมมาก ปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญ คือ มีการปนเปื้อนของสิ่งสกปรกที่เป็นสารอินทรีย์ (BOD) และมีปริมาณแอมโมเนีย - ไนโตรเจนที่สูงเกินค่ามาตรฐานที่กำหนด

ตารางที่ 3-4 คุณภาพน้ำแม่น้ำเพชรบุรี ปี 2548

ปากแม่น้ำเพชรบุรี
อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี
สะพานข้ามกอนเขา
บ้านแหลม อ.บ้านแหลม
จ.เพชรบุรี
ท้ายเขื่อนเพชรบุรี ต.ท่าแลง
อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี
ท้ายเขื่อนแก่งกระจาน
อ.แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี

3.1.3. คุณภาพน้ำลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก ปี 2548

1. แม่น้ำปราณบุรี

แม่น้ำปราณบุรี เป็นแม่น้ำสายสั้นๆ อยู่ในพื้นที่ อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ จากการตรวจวัดคุณภาพน้ำในแม่น้ำปราณบุรี จำนวน 5 สถานี จำนวน 2 ครั้ง เมื่อเดือนเมษายน และกันยายน 2548 พบว่า คุณภาพน้ำในแม่น้ำโดยเฉลี่ยตั้งแต่ท้ายเขื่อนปราณบุรีจนถึงปากแม่น้ำปราณบุรี อ.ปราณบุรี มีคุณภาพอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 2 และ 3 คือ มีคุณภาพพอใช้ ค่อนข้างดี สามารถใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคได้ โดยผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปและการฆ่าเชื้อโรคและยังสามารถใช้เพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมได้

ตารางที่ 3-5 คุณภาพน้ำแม่น้ำปราณบุรี ปี 2548

จ.ประจวบคีรีขันธ์
จ.ประจวบคีรีขันธ์
อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์

สถานี	บริเวณ 2. แม่น้ำกุยบุรี		ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ	
	เก็บตัวอย่างน้ำ 8 (ราชบุรี)	ปล่อยน้ำที่วัดคุณภาพน้ำที่สำคัญ	ค่าเฉลี่ย	
PB01	ปากแม่น้ำปราณบุรี อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์	ซึ่งอยู่ในพื้นที่ อ.กุยบุรี เพียง 2 สถานี	FCB	1,300 MPN/100ml.
PB02	สะพานบ้านนาห้วย อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์	จุดการตรวจวัดคุณภาพน้ำเมื่อเดือนมิถุนายน 2548 พบว่า สถานีแรกซึ่งอยู่บริเวณถนนเพชรเกษม ตำบลกุยบุรี มี	BOD TCB FCB	1.5 มก./ล. 1,300 MPN/100ml. 500 MPN/100ml.
PB03	สะพาน อ.เพชรเกษม ม.6 บ.โรงสูบน้ำ อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์	คุณภาพน้ำโดยเฉลี่ยอยู่ในประเภทที่ 2 คือ เป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพดี และสถานีที่ 2 อยู่บริเวณปากแม่น้ำกุยบุรี บ้านปากคลอง	BOD TCB	11.7 มก./ล. 11,000 MPN/100ml.
PB04	โรงสูบน้ำแรงดันสูงประปาปราณบุรี เกือบว ตำบลบ่อนอก จ.ประจวบคีรีขันธ์	ซึ่งเป็นจุดที่น้ำไหลผ่านเทศบาลตำบลกุยบุรีมาแล้ว พบว่าคุณภาพจัดอยู่ในประเภทที่ 5 เป็นแหล่งน้ำ	BOD TCB FCB	1.0 มก./ล. 1,300 MPN/100ml. 220 MPN/100ml.
PB05	ท้ายเขื่อนประจวบคีรีขันธ์	ซึ่งมีคุณภาพดี เนื่องจากมีการปนเปื้อนของสิ่งสกปรกที่เป็นสารอินทรีย์ (BOD) ในปริมาณที่สูงมาก	BOD	1.9 มก./ล.

ตารางที่ 3-6 คุณภาพน้ำแม่น้ำกุกยบุรี ปี 2548

--

3.1.4. คุณภาพน้ำคลองดำเนินสะดวก

สสภ. 8 (ราชบุรี) ได้เฝ้าระวังคุณภาพน้ำคลองดำเนินสะดวกตั้งแต่ปี 2547 โดยเก็บตัวอย่างน้ำตรวจวัดคุณภาพ ปีละ 4 ครั้ง ครอบคลุมพื้นที่ ตั้งแต่ บริเวณ อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม ถึง บริเวณ ต.ปราสาทสิทธิ์ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ในชื่อของ “ตลาดน้ำดำเนินสะดวก”รวมทั้งสิ้น 4 สถานี ในปี 2548 ได้มีการตรวจวัดคุณภาพน้ำแล้ว จำนวน 4 ครั้ง เมื่อเดือน มกราคม มีนาคม มิถุนายน และ กันยายน ที่ผ่านมา เมื่อนำผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำโดยเฉลี่ยทั้ง 4 ครั้ง มาเปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน พบว่า คุณภาพน้ำตั้งแต่ ปี 2547 ส่วนใหญ่เสื่อมโทรมลงจัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ 4 ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่มีคุณภาพต่ำ สามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรมเท่านั้น ไม่เหมาะที่จะนำไปใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค แต่หากมีความจำเป็นต้องใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค เนื่องจากไม่สามารถหาแหล่งน้ำอื่นได้ จะต้องมีการปรับปรุงคุณภาพน้ำเป็นพิเศษ และฆ่าเชื้อโรคก่อน ปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญของคลองดำเนินสะดวก ได้แก่ ปริมาณการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ประเภท โคลิฟอร์มและฟีคัลโคลิฟอร์มแบบที่เร็ว การปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกที่เป็นสารอินทรีย์ และ ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ อันเนื่องมาจากการปล่อยน้ำเสียจากชุมชนริมคลอง ทั้ง 2 ฝั่ง

ตารางที่ 3-7 คุณภาพน้ำคลองดำเนินสะดวก ปี 2548

จ.สมุทรสงคราม
อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี
อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี
อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

3.1.5. คุณภาพน้ำอุทยานแห่งชาติ ปี 2548

บริเวณเก็บตัวอย่างน้ำ	ประเภทที่	ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำปี 2548 สสจ.8 โดยกลุ่มงานเฝ้าระวังและควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำอุทยานแห่งชาติ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน และอุทยานแห่งชาติเอราวัณ ต.ท่ากระดาน อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี โดยกำหนดเก็บตัวอย่างน้ำจากน้ำตก และบริเวณบ้านพัก	
		ประเภทที่	คุณภาพน้ำที่สำคัญ
วัดเจริญสุขารามวรวิหาร ต.บางคนที จ.สมุทรสงคราม	4	DQ (ป่าละอู) ต.ห้วยสัตว์ใหญ่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ อุทยานแห่งชาติเอราวัณ ต.ท่ากระดาน อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี	DQ (ป่าละอู) ต.ห้วยสัตว์ใหญ่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ อุทยานแห่งชาติเอราวัณ ต.ท่ากระดาน อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี
วัดโชติทายการาม ต.ดำเนินสะดวก อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี	4	DQ อุทยาน จำนวน แห่งละ 3 จุด ตรวจวัดคุณภาพน้ำภาคสนาม ได้แก่ อุณหภูมิ น้ำ ครำเป็นกรด - ด่าง (pH) ความขุ่น (Turbidity) ความนำไฟฟ้า (Conductivity) ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (DO) และตรวจวัดคุณภาพในห้องปฏิบัติการ ได้แก่ ความกระด้าง (Hardness) ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ (TDS) ปริมาณสารแขวนลอย (SS) ฟลูออไรด์ แบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์มและฟีคัลโคลิฟอร์ม (Coliform และ Fecal Coliform Bacteria)	DQ อุทยาน จำนวน แห่งละ 3 จุด ตรวจวัดคุณภาพน้ำภาคสนาม ได้แก่ อุณหภูมิ น้ำ ครำเป็นกรด - ด่าง (pH) ความขุ่น (Turbidity) ความนำไฟฟ้า (Conductivity) ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (DO) และตรวจวัดคุณภาพในห้องปฏิบัติการ ได้แก่ ความกระด้าง (Hardness) ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ (TDS) ปริมาณสารแขวนลอย (SS) ฟลูออไรด์ แบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์มและฟีคัลโคลิฟอร์ม (Coliform และ Fecal Coliform Bacteria)
ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ต.ศรีสุราษฎร์ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี	4	DQ (ป่าละอู) ต.ห้วยสัตว์ใหญ่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ อุทยานแห่งชาติเอราวัณ ต.ท่ากระดาน อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี	DQ (ป่าละอู) ต.ห้วยสัตว์ใหญ่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ อุทยานแห่งชาติเอราวัณ ต.ท่ากระดาน อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี
วัดปราสาทสิทธิ์ ต.ปราสาทสิทธิ์ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี	4	DQ (ป่าละอู) ต.ห้วยสัตว์ใหญ่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ อุทยานแห่งชาติเอราวัณ ต.ท่ากระดาน อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี	DQ (ป่าละอู) ต.ห้วยสัตว์ใหญ่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ อุทยานแห่งชาติเอราวัณ ต.ท่ากระดาน อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี

เป็นแหล่งน้ำประเภทที่ 1 ปรากฏจากน้ำทิ้งจากกิจกรรมทุกประเภท และสามารถใช้เป็นประโยชน์เพื่อการอุปโภค บริโภค โดยผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติก่อน การขยายพันธุ์ตามธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตพื้นฐาน และการอนุรักษ์ระบบนิเวศน์ของแหล่งน้ำ อาจพบการปนเปื้อนจุลินทรีย์ประเภทแบคทีเรียโคลิฟอร์ม ในปริมาณที่ค่อนข้างสูงบ้าง ในบริเวณน้ำตกชั้นที่ 1 ซึ่งน่าจะมีสาเหตุจากการเล่นน้ำของนักท่องเที่ยว

3.1.6. คุณภาพน้ำทะเล ปี 2548

จากการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำทะเลบริเวณชายหาด อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี และบริเวณชายหาด อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ปี 2548 จำนวน 4 ครั้ง ในเดือนกุมภาพันธ์ เมษายน มิถุนายน และสิงหาคม 2548 ตรวจวัดคุณภาพน้ำทะเล แห่งละ 3 จุด ดังนี้

- บริเวณชายหาด อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี ได้แก่ หน้าโรงแรมเมธาวลัย ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และบริเวณซอยชะอำใต้ 5

- บริเวณชายหาด

อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ หน้าโรงแรมฮิลตัน ซีวาธรรม และเขาตะเกียบใต้ ซึ่งเป็น บริเวณที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักใช้ในการเล่นน้ำทะเล

เมื่อนำผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในบริเวณดังกล่าว มาเปรียบเทียบกับ มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง ประเภทที่ 5 เพื่อการว่ายน้ำ พบว่า คุณภาพน้ำโดยส่วนใหญ่มีคุณภาพได้มาตรฐาน (ปริมาณแบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์ม หรือ Total Coliform Bacteria ไม่มากกว่า 1,000 MPN/100 ml.) สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการว่ายน้ำได้

3.1.7. คุณภาพน้ำ แหล่งน้ำอื่นๆ

ในช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคม 2548 พื้นที่ อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี ประสบเหตุภัยแล้ง ปริมาณน้ำที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภค และบริโภค ของประชาชน หน่วยงานในพื้นที่ จึงได้มีโครงการที่จะนำน้ำจากแหล่งน้ำบริเวณเหมืองแร่เก่า ซึ่งมีอยู่หลายแห่ง มาใช้เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน ในการนี้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 ได้มีส่วนร่วมในการเก็บตัวอย่างน้ำ เพื่อตรวจสอบคุณภาพน้ำด้านโลหะหนัก จำนวน 6 พารามิเตอร์ ได้แก่ ปริมาณแมงกานีส (Mn) ทองแดง (Cu) สังกะสี (Zn) ตะกั่ว (Pb) โครเมียม (Cr) และแคดเมียม (Cd) จากบริเวณดังกล่าว ดังนี้

7.1 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2548 ได้เก็บตัวอย่างน้ำบริเวณเหมืองแร่เก่า จำนวน 5 ตัวอย่าง คือ

- บริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยสุด หมู่ 8 ต.สวนผึ้ง อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
- บริเวณบ้านนายปรีชา ปุชนียกุล หมู่ 3 ต.สวนผึ้ง อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
- บริเวณบ้านนายสง่า หวายนอย หมู่ 3 ต.สวนผึ้ง อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
- บริเวณเหมืองนายสี หมู่ 3 ต.สวนผึ้ง อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
- บริเวณชุมชนเหมืองผาปกใหม่ หมู่ 3 ต.สวนผึ้ง อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

7.2 เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2548 เก็บตัวอย่างน้ำแหล่งน้ำบริเวณโรงเรียน ตชด. ตะโกเปิดทอง ต.สวนผึ้ง อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี จำนวน 2 ตัวอย่าง

ผลการตรวจวัดคุณภาพ พบว่า ตัวอย่างน้ำทั้ง 7 ตัวอย่าง มีปริมาณโลหะหนักทั้ง 6 พารามิเตอร์ ไม่เกินค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แต่คุณภาพน้ำบริเวณสระใหญ่ของโรงเรียน ตชด. ตะโก ปีดทอง มีปริมาณฟลูออไรด์ สูงกว่ามาตรฐานคุณภาพน้ำดื่มขององค์การอนามัยโลก (WHO) จึงไม่เหมาะที่จะนำมาปรับปรุงเพื่อใช้ในการบริโภค

3.2. คุณภาพน้ำคลองวัดประดู่

คลองวัดประดู่เป็นคลองที่มีความสำคัญคลองหนึ่ง ในพื้นที่ความรับผิดชอบของ สสภ.8 (ราชบุรี) เนื่องจากมีร่องรอยปนเปื้อนจากประชาชน กรณีได้รับความเดือดร้อนจากการเน่าเสียของน้ำในคลองวัดประดู่ โดยคาดว่าน่าจะมาจากการปล่อยน้ำเสียจากฟาร์มสุกร และโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง ลงคลองสาขาที่ไหลรวมลงคลองประดู่ ตั้งแต่ ปี 2543 จนถึงปัจจุบัน

คลองวัดประดู่ มีความยาวประมาณ 26 กิโลเมตร ตั้งแต่บริเวณ ต.เขาย้อย อ.เขาย้อย จ.เพชรบุรี ผ่านจังหวัดราชบุรี บริเวณ อ.ปากท่อ อ.วัดเพลง และไหลลงคลองแควอ้อม บริเวณวัดแก้วเจริญ ต.วัดประดู่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม คลองวัดประดู่มีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี เป็นคลองที่แบ่งเขต ระหว่างจังหวัด เพชรบุรี ราชบุรี และสมุทรสงคราม มีคลอง

สาขาที่สำคัญที่ มาบรรจบกับคลองประดู่ คือ คลองปากท่อ คลองนกน้อย คลองวันดาว คลองห้วยโรง และคลองทิ้งน้ำ (หนองเสือ)

สสภ. 8 (ราชบุรี) ได้มีการเก็บตัวอย่างน้ำในคลองวัดประดู่ และคลองสาขา ครั้งแรก เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2547 จากการร้องเรียนกรณีน้ำในคลองวัดประดู่เสีย ของ อบต. วัดประดู่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม จำนวน 5 ตัวอย่าง เมื่อนำผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ มาเปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน พบว่า คุณภาพน้ำส่วนใหญ่ จัดอยู่ในประเภทที่ 5 คือมีความเสื่อมโทรมมาก ไม่สามารถนำมาใช้อุปโภค บริโภค รวมทั้งใช้ในการเกษตรกรรมได้ ปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ค่าความสกปรกที่เป็นสารอินทรีย์ (BOD) ซึ่งพบว่า มีปริมาณที่สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริเวณ คลองวันดาว และคลองปากท่อ จ.ราชบุรี

ตารางที่ 3-8 คุณภาพน้ำคุณภาพน้ำคลองประดูและคลองสาขา
วันที่ 19 มกราคม 2547 โดย สสภ. 8

--

ปัญหาน้ำเสียในคลองประดู ยังคงเป็นปัญหาที่ได้รับการร้องเรียนจากประชาชน ที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงอยู่ จนถึง ปี 2548 จังหวัดราชบุรี ในฐานะที่มีพื้นที่คลองวัดประดูมากที่สุด จึงได้ร่วมกับจังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาน้ำเน่าเสียในคลองวัดประดู ในเบื้องต้นได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานฯ รวมกัน 3 จังหวัด ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาและเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำเน่าเสียในคลองวัดประดู อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 337/2548 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2548 โดยมีผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เขต 6 เป็นประธานคณะทำงานฯ รองผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี เพชรบุรี และสมุทรสงคราม เป็น รองประธาน หัวหน้าส่วนราชการ และผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เป็นคณะทำงานฯ

กรมควบคุมมลพิษ ได้ให้การสนับสนุนแก้ไขปัญหาร่องเรียน โดยการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณคลองประดู และคลองสาขา จำนวน 7 แห่ง เมื่อวันที่ 15-16 มิถุนายน 2548 ผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน พบว่า มีคุณภาพน้ำจัดอยู่ในประเภทที่ 5 คือมีความเสื่อมโทรมมาก เช่นเดียวกันปัญหาคุณภาพน้ำที่สำคัญ ยังคงเป็น ค่าบีโอดี หรือค่าความสกปรกที่เป็นสารอินทรีย์ บริเวณที่มีปัญหาคุณภาพน้ำ มากที่สุด คือบริเวณคลองวันดาว และคลองปากทอ ซึ่งเป็นคลองสาขา ของคลองวัดประดู

ตารางที่ 3-9 คุณภาพน้ำคุณภาพน้ำคลองประดู่และคลองสาขา
วันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2548 โดย กรมควบคุมมลพิษ

บริเวณ	คุณภาพน้ำ บริเวณวัดปากน้ำ	คุณภาพน้ำที่สำคัญ (มก./ล.)				
	ประเภทที่	DO	BOD	COD	SS	
คลองวันดาว ต.วันดาว อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี	5	5.3	17.0	88	28	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) ได้รวมดำเนินการสนับสนุน การแก้ไขปัญหา ด้วยการสำรวจพื้นที่แหล่งกำเนิดมลพิษ และติดตาม ตรวจสอบคุณภาพน้ำในคลองวัดประดู่ และคลองสาขา เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2548 ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำพบว่า คุณภาพน้ำโดยรวม ยังคงมีความเสื่อมโทรมมาก คือเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน ยังคงเป็นคุณภาพน้ำที่ไม่สามารถใช้อุปโภคบริโภค การเกษตรกรรม หรือแม้แต่อุตสาหกรรมได้ใช้ประโยชน์ได้เพียงในการคมนาคม เท่านั้น บริเวณที่พบว่ามีปัญหาคุณภาพน้ำมากที่สุด คือบริเวณคลองวันดาว และคลองปากท่อ ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการรองรับน้ำเสียจากฟาร์มสุกร และชุมชน
คลองปากท่อ ต.วันดาว อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี	5	4.8	16.7	72	24	
คลองวัดประดู่ บริเวณวัดขางงาม	5	3.9	12.1	64	18	
คลองวัดจอมประทัด	5	4.0	10.7	56	2	
จุดเชื่อมคลองวัดประดู่และแกวอ้อมบริเวณวัดแก้วเจริญ	5	3.5	11.2	64	6	
จุดเชื่อมคลองวัดประดู่และแกวอ้อม บริเวณวัดปากน้ำ	5	5.5	10.5	52	4	
แม่น้ำแม่กลองบริเวณวัดปากน้ำ	5	4.8	10.3	48	4	

ตารางที่ 3-10 คุณภาพน้ำคุณภาพน้ำคลองประคู้และคลองสาขา
วันที่ 13 กรกฎาคม 2548 โดย สสภ. 8

วัดประคู้	
วัดแก้วเจริญ	

คณะกรรมการยอเยฯ จังหวัดราชบุรี ได้สรุปสาเหตุ สภาพปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาของคลองวัดประดู่ ดังนี้

สาเหตุ สภาพปัญหา

1. การปล่อยน้ำเสียจากฟาร์มสุกร
2. การปล่อยน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม
3. ปัญหาน้ำทิ้งจากแหล่งชุมชนบ้านเรือน
4. การเน่าเสียของวัชพืชในลำคลอง รวมทั้งการตื้นเขินของคลอง
5. การไหลเวียนของระบบระบายน้ำ และการปิด - เปิดของชลประทาน

แนวทางแก้ไขปัญหา

ระยะสั้น

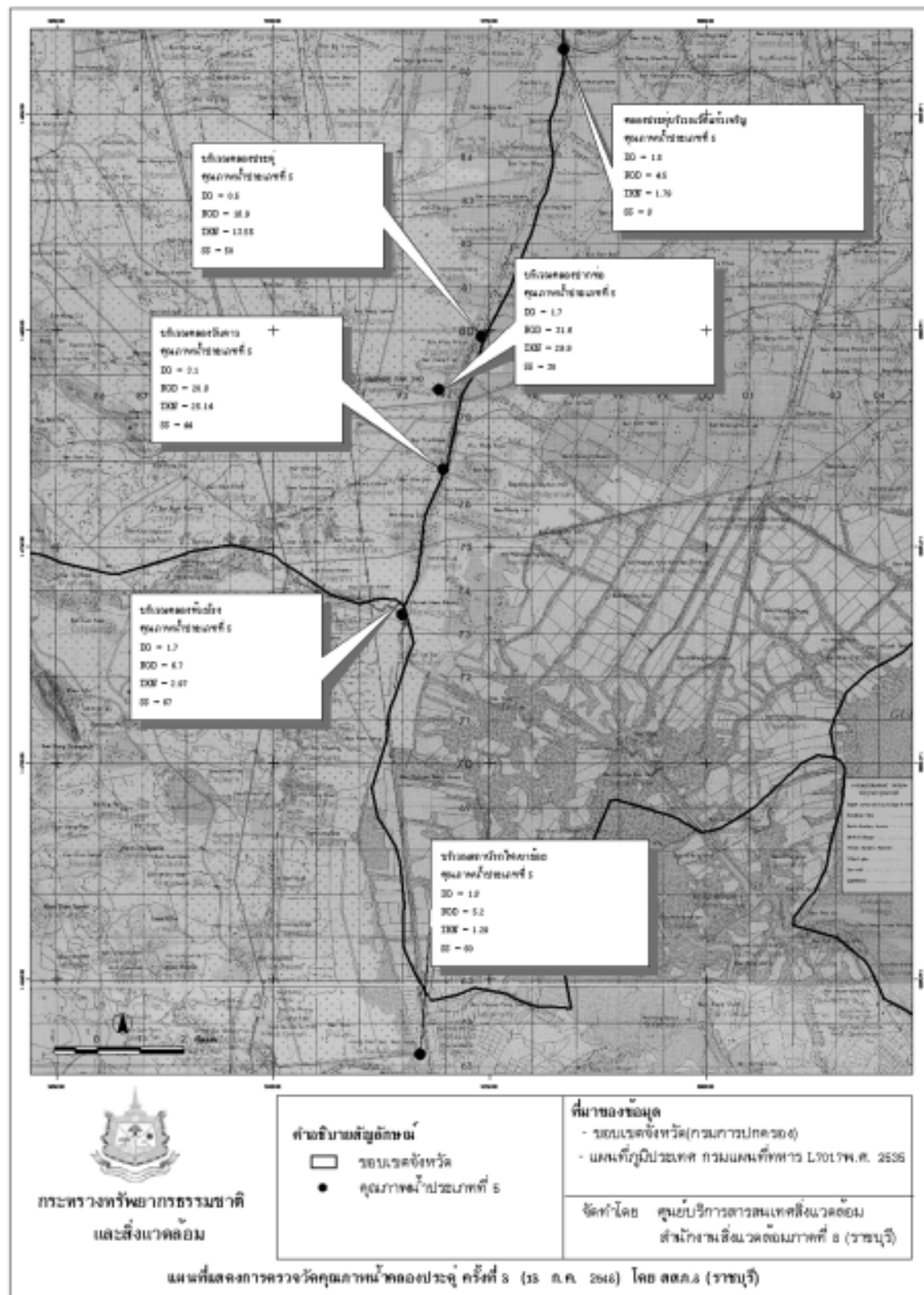
1. ตรวจสอบและติดตามการระบายน้ำจากฟาร์มสุกร และโรงงานอุตสาหกรรม ไม่ให้มีการปล่อยน้ำเสียลงสู่คลอง
2. ปล่อยน้ำดีจากคลองชลประทาน เพื่อเจือจางน้ำเสียในคลองประดู่
3. ซ่อมแซมประตูระบายน้ำ เพื่อควบคุมการระบายน้ำ
4. ขุดลอกคลองระบายน้ำ เพื่อให้ให้น้ำไหลสะดวก
5. ควบคุมการปิด - เปิดน้ำ
6. การสร้างจิตสำนึกในการดูแลสภาพแวดล้อม และเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในคลองอย่าง

ต่อเนื่อง

ระยะยาว

1. ก่อสร้างอาคารชลประทาน ระบายน้ำจากคลองชลประทานสู่คลองระบาย
2. การขุดลอกคลองชลประทาน
3. การก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในคลองระบาย
4. ขุดลอกคลองระบายน้ำ โดยเพิ่มขนาดและเสริมคันคลอง
5. ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ และสร้างระบบบำบัดน้ำเสียโดยวิธีธรรมชาติ

3.3 สถานการณ์การจัดการน้ำเสียจากชุมชนเทศบาล

จากการสำรวจของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) พบว่าในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) มีเทศบาลที่ได้ดำเนินการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวม เสร็จเรียบร้อยแล้ว จำนวน 8 เทศบาลได้แก่ เทศบาลเมืองกาญจนบุรี เทศบาลเมืองเพชรบุรี เทศบาลตำบลเมืองชะอำ เทศบาลเมืองราชบุรี เทศบาลเมืองบ้านโป่ง เทศบาลเมืองโพธาราม เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ และเทศบาลเมืองหัวหิน มีข้อมูลสำคัญดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

สถานที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสีย ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเอง ยกเว้นเทศบาลเมืองบ้านโป่งมีระบบบำบัดน้ำเสียตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนครชุมน์ ซึ่งมีระยะทางจากเทศบาลประมาณ 4 กิโลเมตร เทศบาลเมืองราชบุรีมีระบบบำบัดน้ำเสียตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูบัว ซึ่งมีระยะทางจากเทศบาลประมาณ 1 กิโลเมตร และเทศบาลเมืองเพชรบุรีมีระบบบำบัดน้ำเสียตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม มีระยะทางจากเทศบาลประมาณ 18 กิโลเมตร

2. หน่วยงานที่ดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย

หน่วยงานท้องถิ่นที่ดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย ส่วนใหญ่จะอยู่ในความรับผิดชอบของกองช่างสุขาภิบาล แต่เทศบาลที่ไม่มีกองช่างสุขาภิบาลก็จะมอบให้หน่วยงานอื่นดูแล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 3-11 หน่วยงานของท้องถิ่นที่รับผิดชอบดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย

เทศบาล	หน่วยงานที่ดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย
เมืองกาญจนบุรี	กองช่างสุขาภิบาล
เมืองบ้านโป่ง	กองช่าง
เมืองโพธาราม	กองสาธารณสุข
เมืองเพชรบุรี	มูลนิธิชัยพัฒนาร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และกรมชลประทาน
เมืองชะอำ	กองช่างสุขาภิบาล
เมืองประจวบคีรีขันธ์	กองช่าง
เมืองหัวหิน	กองช่างสุขาภิบาล
เมืองราชบุรี	กองช่างสุขาภิบาล

3. งบประมาณและแหล่งงบประมาณ

ระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนของเทศบาลในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) ดำเนินการก่อสร้างโดยกรมโยธาธิการ ยกเว้นระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองเพชรบุรี ดำเนินการก่อสร้างโดยกรมโยธาธิการ ยกเว้นระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองเพชรบุรีดำเนินการก่อสร้างโดยมูลนิธิชัยพัฒน์ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.)

ตารางที่ 3-12 งบประมาณและแหล่งงบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย

4. พื้นที่การปกครองและพื้นที่ให้บริการ

ระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลจะถูกออกแบบให้สามารถรองรับน้ำเสียของเทศบาล ได้ทั้งหมด พร้อมทั้งเผื่อน้ำเสียที่จะเพิ่มมากขึ้นในอนาคตด้วย แต่ระบบรวบรวมน้ำเสียของเทศบาลยังไม่สามารถรวบรวมน้ำเสียภายในเขตเทศบาลเพื่อส่งไประบบบำบัดน้ำเสียได้ครอบคลุมทั้งหมด

ตารางที่ 3-13 พื้นที่การปกครองของเทศบาลและพื้นที่ให้บริการ

เทศบาล	พื้นที่การปกครอง (ตร.กม.)	8.7 ให้บริการ (ตร.กม.)	การให้บริการ ครอบคลุมพื้นที่ (ร้อยละ)
เมืองกาญจนบุรี	9.16	7.5	81.87
เมืองบ้านโป่ง	2.91	2.91	100
เมืองโพธาราม	2.6	2.6	100
เมืองเพชรบุรี	5.4	5.4	100
เมืองชะอำ	110	8	7.27
เมืองประจวบคีรีขันธ์	14	7	50.00
เมืองหัวหิน	86.36	23	26.63
เมืองราชบุรี	8.7	8.7	100

6. ข้อมูลระบบบำบัดน้ำเสีย

ระบบบำบัดน้ำเสียเทศบาลในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อม ภาคที่ 8 ทั้ง 7 เทศบาล มี 4 แบบด้วยกัน คือ Oxidation Ditch, Aerated Lagoon, Rotating Biological Contractors (RBC) และ Stabilization pond

ตารางที่ 3-14 แบบของระบบบำบัดน้ำเสีย ปริมาณน้ำเสียที่สามารถรองรับได้ตามที่ออกแบบและปริมาณน้ำเสียเข้าระบบปัจจุบัน

2,400	
5,000	2,400
5,000	2,000
10,000	3,500
17,000	3,500
8,500	2,400
8,000	6,000-8,500
	6,000-8,500

หมายเหตุ ** (1) ไม่สามารถหาปริมาณน้ำเสียเข้าระบบได้เนื่องจาก Flow Meter เสีย

6. ข้อมูลระบบรวบรวมน้ำเสีย

ระบบรวบรวมน้ำเสียของเทศบาลในเขตพื้นที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 เป็นระบบท่อระบายรวม (Combine sewer) ทั้งหมด โดยมีแบบการก่อสร้างระบบรวบรวมน้ำเสียระยะเดียวคือ ก่อสร้างพร้อมระบบบำบัดน้ำเสีย จากนั้นเทศบาลจะมีการก่อสร้างท่อรวบรวมเพิ่มขึ้นเรื่อย ตามการขยายตัวของชุมชน และงบประมาณที่เทศบาลมีอยู่นอกจากเทศบาลบางแห่งได้รับงบประมาณจากส่วนกลางจะมีการก่อสร้างระบบรวบรวมน้ำเสียในระยะที่ 2 ต่อไป เช่น เทศบาลเมืองหัวหิน

ตารางที่ 3-15 ข้อมูลระบบรวบรวมน้ำเสีย

เทศบาล	ก่อสร้างเสร็จ	จำนวนสถานีสูบน้ำเสีย	จำนวนอาคารตักน้ำเสีย (CSO)	ความยาวท่อรวบรวมน้ำเสียปัจจุบัน (เมตร)	น้ำเสีย
					5,308
					5,340
					2,400
					50,000
เทศบาล	ก่อสร้างเสร็จ	จำนวนสถานีสูบน้ำเสีย	จำนวนอาคารตักน้ำเสีย (CSO)	ความยาวท่อรวบรวมน้ำเสียปัจจุบัน (เมตร)	
เมืองกาญจนบุรี	2544	1	8	5308	
บ้านโป่ง	2541	4	-	5340	
โพธาราม	ระยะที่ 1 และระยะที่ 2 รวมกัน 2541	3	4	ไม่มีข้อมูล	
เพชรบุรี	2537	6	1	70,000	
ชะอำ	2544	2	2	4,541	
ประจวบ	2541	2	4	2400	
หัวหิน					
- ระยะที่ 1	2534	7*	6*	10,000	
- ระยะที่ 2	2545				
เมืองราชบุรี	2544	-	3	10,000	

2005/08/27

7. ข้อมูลด้านการบริหารจัดการ

การบำรุงรักษาและเดินระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนของเทศบาลในเขตพื้นที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 ส่วนใหญ่ เทศบาลให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลดำเนินการเอง แต่สำหรับเทศบาลเมืองเพชรบุรีนั้นเดินระบบโดยโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งเป็นโครงการที่อยู่ในความดูแลของมูลนิธิชัยพัฒนา ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และกปร. ส่วนระบบรวบรวมน้ำเสียอยู่ในความดูแลของสำนักกองช่างเทศบาลเมืองเพชรบุรีและองค์การบริหารน้ำเสียกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดย อจน. รับผิดชอบระบบรวบรวมน้ำเสียในถนนสายหลักและสายรองในเขตเทศบาลจำนวน 11 สาย, ท่อรวบรวมน้ำเสียเลียบคลองวัดเกาะ และท่อรวบรวมน้ำเสียจากสถานีรวบรวมน้ำเสียบ้านคลองยาง ไปบำบัดน้ำเสียแหลมผักเบี้ย และเทศบาลเมืองชะอำจ้างบริษัทเอกชนดูแลสถานีสูบน้ำเสียและเดินระบบบำบัดน้ำเสียเป็นระยะเวลา 8 เดือน (เดือนกุมภาพันธ์ 2548 – เดือนกันยายน 2548)

3.4 สถานการณ์การจัดการมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล) ในพื้นที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี)

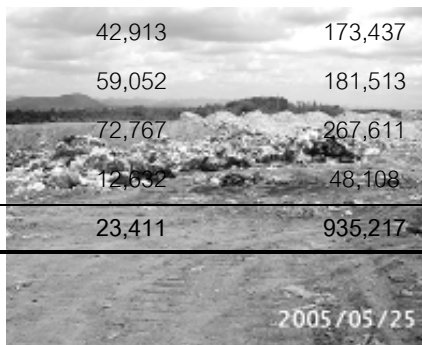
สสภ.8 ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลการจัดการมูลฝอยของเทศบาลในพื้นที่รับผิดชอบ ตามโครงการติดตามตรวจสอบสถานที่บำบัดและกำจัดมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ จำนวน 83 แห่ง โดยแยกเป็นจังหวัดกาญจนบุรี 27 แห่ง จังหวัดเพชรบุรี 11 แห่ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 15 แห่ง จังหวัดราชบุรี 25 แห่ง และจังหวัดสมุทรสงคราม 5 แห่ง โดยมีข้อมูลที่สำคัญดังแสดงในตาราง

ต่อวัน(ตัน)

มูลฝอย(กก./คน/วัน)

จังหวัด	จำนวนครัวเรือน (หลังคาเรือน)	จำนวนประชากร (คน)	ปริมาณมูลฝอย ต่อ วัน(ตัน)	อัตราการผลิตมูลฝอย(กก./คน/วัน)
กาญจนบุรี	50,047	264,548	192	0.72
เพชรบุรี	42,913	173,437	179.05	0.98
ประจวบคีรีขันธ์	59,052	181,513	179.05	0.98
ราชบุรี	72,767	267,611	179.05	0.98
สมุทรสงคราม	12,632	48,108	179.05	0.98
รวม	23,411	935,217	179.05	0.98

ปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลในพื้นที่ของ สสภ.8 จากการสำรวจพบว่า มีประมาณ 179.05 ตันต่อวัน มีอัตราการเกิดมูลฝอยเฉลี่ย 0.98 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน ในส่วนของการเก็บขนมูลฝอยนั้น เทศบาลทุกแห่งมีระบบการเก็บขนมูลฝอยของตนเอง โดยบางเทศบาลยังไม่สามารถให้บริการเก็บขนได้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดเพราะสภาพบ้านเรือนอยู่กระจัดกระจาย ทั่วไกลกัน ประชาชนใช้วิธีกำจัดเอง โดยการกองเผากลางแจ้ง หรือขุดหลุมฝัง หรือกองทิ้งไว้ตามที่ต่างๆ ในด้านระบบการกำจัดมูลฝอยนั้น พบว่าเทศบาลส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการจัดหาสถานที่กำจัด เพราะจะได้รับการต่อต้านจากมวลชน ที่ไม่ยอมรับให้ใช้พื้นที่ เนื่องจากความหวั่นเกรงที่จะได้รับผลกระทบจากมูลฝอย ดังนั้น จึงมีเทศบาลที่มีระบบการจัดการมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เพียง 2 แห่ง คือ เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์นอกนั้น จะเป็นการนำไปกำจัดในบ่อหลุมฝังกลบ ที่สาธารณประโยชน์ เสาที่ของเอกชน รวมทั้งจ้างเอกชนเผา โดยใช้เตาเผาปลอดมลพิษ

ตารางที่ 3-16 ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาล จังหวัดกาญจนบุรี

จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร์ + ประชากรแฝง $164,390 + 100,158 = 264,548$ คน
จำนวนหลังคาเรือน 50,047 หลัง
ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น 192 ตัน ความสามารถในการเก็บขน 180 ตัน

ตารางที่ 3-17 ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาล จังหวัดเพชรบุรี

จำนวนประชากร
(คน)

30,583		9,034
4,459		1,915
6,201	1,000	1,641
29,921		6,810
13,944	2,000	3,402
5,990		1,434
29,729		8,328
2,674		
15,296		4,580
3,657		1,160
17,483		3,856
159,937	13,500	42,913

ลำดับ ที่	รายชื่อเทศบาล	จำนวนประชากร (คน)	ประชากร แฝง(คน)	ครัวเรือน (หลัง)	ปริมาณขยะ (ตัน)	ความสามารถ เก็บขน (ตัน)	ปีข้อมูล (พ.ศ.)
1	เทศบาลเมืองเพชรบุรี	30583	0	9034	40	40	2548
2	เทศบาลตำบลหาดเจ้า สำราญ	4459	10000	1915	1	1	2547
3	เทศบาลตำบลห้วยสะพาน	6201	1000	1641	1	1	2548
4	เทศบาลเมืองชะอำ	29921	0	6810	45	45	2547
5	เทศบาลตำบลบ้านแหลม	13944	2000	3402	12	12	2547
6	เทศบาลตำบลบางตะบูน	5990	200	1434	2	2	2547
7	เทศบาลตำบลท่ายาง	29729	0	8328	40	40	2547
8	เทศบาลตำบลหนองจอก	2674	0	750	1	1	2547
9	เทศบาลตำบลเขาย้อย	15296	0	4580	15	15	2548
10	เทศบาลตำบลบ้านลาด	3657	300	1160	4	4	2547
11	เทศบาลตำบลนายาง	17483	0	3859	20	10	2547
	รวม	159937	13500	42913	181	171	

,437 คน

ตารางที่ 3-18 ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร + ประชากร 152,538 + 28,975 = 181,513 คน
จำนวนหลังคาเรือน 59,052 หลัง
ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น 212.5 ตัน
ความสามารถในการเก็บขน 212.5 ตัน

ตารางที่ 3-19 ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาล จังหวัดราชบุรี

ลำดับที่	รายชื่อเทศบาล	จำนวนประชากร (คน)	ประชากรแฝง (คน)	ครัวเรือน (หลัง)	ปริมาณขยะ (ตัน)	ความสามารถเก็บขน (ตัน)	ปีข้อมูล (พ.ศ.)
1	เทศบาลเมืองราชบุรี	44,226	0	13,551	60	60	2544
2	เทศบาลเมืองโพธาราม	11,542	100	2,458	13	13	2547
3	เทศบาลตำบลเขาสูง	8,878	0	1,897	5	5	2547
4	เทศบาลตำบลห้วยชินสีห์	10,753	0	2,951	12	12	2548
5	เทศบาลตำบลหลักเมือง	18,867	0	5,148	10	10	2547
6	เทศบาลตำบลบ้านเล็ก	9,438	0	3,058	30	30	2547
7	เทศบาลตำบลเจ็ดเสมียน	5,525	114	1,454	3	3	2547
8	เทศบาลตำบลห้วยกระบอก	2,100	1,000	527	1	1	2547
9	เทศบาลตำบลเขาขวาง	6,782	300	1,700	8	8	2548
10	เทศบาลเมืองบ้านโป่ง	21,195	0	5,367	35	35	2547
11	เทศบาลตำบลดำเนินสะดวก	8,835	0	2,639	10	10	2547
12	เทศบาลตำบลกระดังงา	7,130	0	2,277	10	10	2547
13	เทศบาลตำบลโพธาราม	10,438	0	2,200	5	4	2547
14	เทศบาลตำบลศรีดอนคา	2,478	0	2,673	5	5	2547
15	เทศบาลตำบลบางแพะ	16,018	0	4,632	8	8	2548
16	เทศบาลตำบลสวนผึ้ง	3,004	300	1,152	1.25	1.25	2548
17	เทศบาลตำบลจอมบึง	5,486	1,500	1,827	3	3	2548
18	เทศบาลตำบลดำเนินมะลิ	2,505	0	629	3	3	2548
19	เทศบาลตำบลวัดเพลง	1,416	200	460	2	2	2547
20	เทศบาลตำบลห้วยป่าหวาย	3,594	4,000	1,178	8	8	2547

จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้นเป็นราชบุรี + ประชากรแฝง 258,597 + 9,014 = 267,611 คน

จำนวนหลังคาเรือน 72,767 หลัง

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น 267.25 ตัน

ความสามารถในการเก็บขน 266.25 ตัน

ตารางที่ 3-20 ข้อมูลการจัดการมูลฝอยในเขตเทศบาลจังหวัดสมุทรสงคราม

จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร + ประชากร 47,508 + 600 = 48,108 คน
จำนวนหลังคาเรือน 12,632 หลัง
ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น 43 ตัน
ความสามารถในการเก็บขน 40 ตัน

3.5 สรุปสถานการณ์การตรวจสอบแก้ไขปัญหาเหตุร้องเรียน ด้านมลพิษ ปี 2548

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) โดยกลุ่มงานเฝ้าระวังและควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการตามภารกิจการรับเรื่องร้องเรียนและตรวจสอบแก้ไขปัญหาเหตุร้องเรียนในพื้นที่จังหวัด กาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และสมุทรสงคราม ซึ่งมีประเด็นปัญหาเหตุร้องเรียน ที่ดำเนินการตรวจสอบแก้ไขดังนี้

ตารางที่ 3-21 ข อมูลปัญหาเหตุร้องเรียน ใน สสภ.8

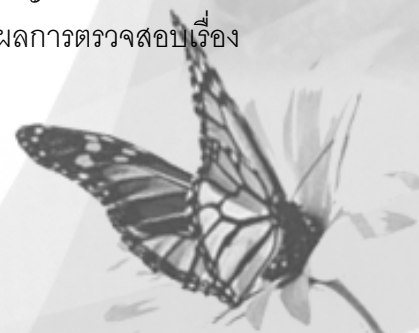
--	--

ประเด็นปัญหาเหตุร้องเรียน	จำนวน (เรื่อง)		
	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548
1. ด้านน้ำเสีย	7	11	14
2. ด้านอากาศ (ฝุ่นละออง ควัน)	5	0	4
3. ด้านเสียง	0	16.00	3
4. ด้านกลิ่นเหม็น	3	12.00	1
5. ด้านกากของเสียอันตราย	4.00	3	0
รวมทั้งหมดในทุก ๆ ปี	17	24	25

จากตารางสรุปผลการดำเนินงานข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปี 2548 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) ได้รับการร้องขอเพื่อตรวจสอบแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนทั้งสิ้น 25 เรื่อง โดยมีประเด็นปัญหา ด้านน้ำเสียมากที่สุด จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56.00 ร่องลงมาคือด้านอากาศ (ฝุ่นละออง ควัน) จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.00 ด้านกลิ่นเหม็น จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.00 และด้านเสียง จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2546 และ 2547 จะเห็นว่าแนวโน้มของ ประเด็นปัญหาเป็นไปในทิศทางเดียวกันและคล้ายกัน โดยปัญหาด้านน้ำเสีย เป็นเรื่องที่ได้รับการร้องเรียน

จังหวัดที่มีการแจ้งเรื่องร้องเรียนมากที่สุด ได้แก่จังหวัดราชบุรี จำนวน 14 เรื่อง โดยปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำสาธารณะ โดยเฉพาะจากฟาร์มสุกร

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี) ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยการประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาตามข้อเท็จจริง ที่ได้รับการตรวจสอบ และเรื่องร้องเรียนทั้งหมดได้รับการแก้ไขครบทุกเรื่อง ซึ่งสรุปผลการตรวจสอบเรื่อง ร้องเรียนแต่ละเรื่องในปี 2548 โดยสังเขปได้ ดังนี้

1. ประเด็นปัญหา **ราษฎรได้รับความเดือดร้อนจากน้ำเน่าเสียคลองบางป่า**

เรื่องเดิม อำเภอเมืองราชบุรี ได้ขอความอนุเคราะห์ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีราษฎร ต.บางป่า ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาน้ำเสียในคลองบางป่า

สรุปการดำเนินงาน

1. ตรวจสอบข้อมูลและสภาพปัญหาของพื้นที่
2. เก็บตัวอย่างน้ำในคลองบางป่าและคลองเชื่อมเพื่อวิเคราะห์คุณภาพน้ำ จำนวน 5 จุด
3. ตรวจสอบแหล่งกำเนิดของเสียที่อาจเป็นสาเหตุของปัญหาน้ำเสีย พบฟาร์มสุกรจำนวน 2 แห่ง โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 2 แห่ง
4. สรุปผลแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

2. ประเด็นปัญหา **กลิ่นเหม็นและน้ำเสียจากฟาร์มสุกร**

เรื่องเดิม กรมควบคุมมลพิษ ประสานงานขอความอนุเคราะห์ร่วมตรวจสอบเหตุร้องเรียนกลิ่นเหม็นและการปล่อยน้ำเสียจากฟาร์มสุกรในเขตเทศบาลตำบลดำเนินสะดวก อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

สรุปการดำเนินงาน

1. ร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริงกับกรมควบคุมมลพิษ พบว่ามีการปล่อยน้ำเสียและกลิ่นเหม็นจริง
2. กรมควบคุมมลพิษได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพื่อตรวจสอบคุณภาพน้ำ
3. กรมควบคุมมลพิษจะดำเนินการประสานงานกับเทศบาลและออกคำสั่งตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

3. ประเด็นปัญหา **เรื่องน้ำทะเลปากแม่น้ำแม่กลองเน่าเสีย**

เรื่องเดิม สำนักตรวจและประเมินผล ได้ส่งสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ 17,080 วันอังคารที่ 26 ตุลาคม 2547 หัวข้อข่าว “ทะเลแม่กลองเน่า เชื้อโรงงานปล่อยน้ำเสีย” พื้นที่ ต.บางแก้ว อ. เมือง จ.สมุทรสงคราม

สรุปการดำเนินงาน

1. ตรวจสอบข้อเท็จจริงบริเวณสถานที่เกิดเหตุ ทราบว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2547 ชาวบ้านบอกว่าน้ำทะเลมีสีผิดปกติไหลเข้ามาในคลองปากมาบ ต.บางแก้ว อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม และมีปลาลอยขึ้นมาหายใจบริเวณผิวน้ำเป็นจำนวนมาก
2. เนื่องจากเหตุการณ์ได้ผ่านไปหลายวันแล้ว จึงได้บันทึกข้อมูลไว้และประสานงานกับสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล จังหวัดสมุทรสงครามเพื่อขอทราบข้อมูลการตรวจคุณภาพน้ำ คาดว่าสาเหตุของปัญหาน้ำจะเกิดจากการสะสมของสาหร่าย (Algae bloom) ทำให้เกิดภาวะการขาดออกซิเจนในน้ำ จึงมีผลกระทบต่อสัตว์น้ำ

4. ประเด็นปัญหา ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ กรณีการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำระบบความเค็มต่ำในพื้นที่น้ำจืด

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ เนื่องจากได้รับการร้องขอจากสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอสามร้อยยอด รวมตรวจสอบ กรณีมีผู้ลักลอบเลี้ยงกุ้งกุลาดำระบบความเค็มต่ำในพื้นที่น้ำจืด ต.ศิลาลอย กิ่งอ.สามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์

สรุปการดำเนินงาน

1. ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุร่วมกับพนักงานสอบสวน
2. ตรวจสอบคุณภาพน้ำในบ่อเลี้ยง พบว่า น้ำมีความเค็ม
3. แจ้งผลให้พนักงานสอบสวนเพื่อใช้ประกอบสำนวนคดียื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อไป

5. ประเด็นปัญหา เหตุร่องเรียนน้ำเสียจากฟาร์มสุกร

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรสงคราม ขอความอนุเคราะห์ดำเนินการตรวจสอบกรณี มีผู้ร้องเรียนการปล่อยทิ้งน้ำเสียจากฟาร์มสุกร เขตอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

สรุปการดำเนินงาน

1. ร่วมดำเนินการตรวจสอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ให้คำแนะนำผู้ประกอบการปรับปรุงแก้ไข และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางคนทีติดตามตรวจสอบต่อไป

6. ประเด็นปัญหา เหตุร่องเรียนน้ำเสียจากฟาร์มสุกร

เรื่องเดิม ราษฎรร้องเรียนปัญหาการปล่อยทิ้งน้ำเสียของฟาร์มสุกรเขต ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี ทำให้ที่ดินและบ่อน้ำ เสียหาย

สรุปการดำเนินงาน

1. ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้ประกอบการได้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาไปส่วนหนึ่งแต่ยังไม่เรียบร้อย จึงได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกวางประสานการเจรจาระหว่างคู่กรณี เพื่อหาแนวทางยุติข้อพิพาท เนื่องจากสภาพปัญหาไม่รุนแรงมากนัก

7. ประเด็นปัญหา เสียงดังและฝุ่นละอองจากโรงงานบดย่อยแร่

เรื่องเดิม ราษฎรหมู่ 8 ต.หินกอง อ.เมือง จ.ราชบุรี ร้องเรียนปัญหาเสียงดัง และฝุ่นละอองจากโรงงานบดย่อยแร่เพอร์ไลต์

7. ประเด็นปัญหา เสียงดังและฝุ่นละอองจากโรงงานบดย่อยแร่

เรื่องเดิม ราษฎรหมู่ 8 ต.หินกอง อ.เมือง จ.ราชบุรี ร้องเรียนปัญหาเสียงดังและฝุ่นละอองจากโรงงานบดย่อยแร่เพอร์ไลต์

สรุปการดำเนินงาน

1. ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. พบว่าโรงงานก่อผลกระทบต่อทางด้านฝุ่นละอองและเครื่องจักรมีเสียงดัง จึงได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข
3. ให้แจ้งแผนการปรับปรุงแก้ไขแก่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี เพื่อดำเนินการติดตามตรวจสอบต่อไป

8. ประเด็นปัญหา ฝุ่นละออง เขม่า ควันไฟจากโรงโม่

เรื่องเดิม องค์การบริหารส่วนตำบลเจดีย์หัก ได้ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบ กรณีกำหนด ต.เจดีย์หัก ร้องเรียนว่าโรงโม่อุทุมดินไทย ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญเกี่ยวกับฝุ่นละออง เขม่า ควันไฟ ทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและทรัพย์สินเสียหาย

สรุปการดำเนินงาน

1. ดำเนินการตรวจสอบร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขปล่องระบายควัน
3. ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเจดีย์หักติดตามตรวจสอบ เมื่อผู้ประกอบการดำเนินการเสร็จแล้ว และแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบต่อไป

9. ประเด็นปัญหา กลิ่นเหม็นจากโรงงานกระดาษ

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรี ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบกรณี ราษฎร ร้องเรียนปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานกระดาษ บริเวณ ต.บ้านเหนือ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี)

สรุปการดำเนินงาน

1. ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. พบกลิ่นเหม็นไม่มากนักจากบริเวณบ่อบำบัดน้ำเสีย แต่ในเวลากลางคืนอาจส่งผลกระทบต่อชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงได้ จึงได้สั่งการให้เจ้าของสถานประกอบการปรับปรุงแก้ไขหามาตรการป้องกันกลิ่นที่จะไปรบกวนพื้นที่ใกล้เคียง

3. ขอให้เทศบาลเมืองกาญจนบุรีประสานการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ระหว่างโรงงานกับชุมชนข้างเคียง เพื่อแก้ไขปัญหาในระยะยาวต่อไป

10. ประเด็นปัญหา ราษฎรร้องเรียนปัญหาในน้ำบ่อสาธารณะเน่าเสีย

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอความอนุเคราะห์ร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีราษฎรหมู่ที่ 9 ต.หินเหล็กไฟ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ร้องเรียนปัญหาน้ำในบ่อสาธารณะเน่าเสีย

สรุปการดำเนินงาน

1. ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2548
2. เก็บตัวอย่างน้ำจากบ่อเลี้ยงกุ้งจำนวน 1 ตัวอย่างและบ่อน้ำสาธารณะ จำนวน 1 ตัวอย่าง เพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ
3. ให้ผู้ประกอบการงดปล่อยน้ำเสียจากการเลี้ยงกุ้งออกสู่ที่สาธารณะ

11. ประเด็นปัญหา กลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงสุกร

เรื่องเดิม องค์การบริหารส่วนตำบลเขาขลุ่ย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ได้ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบข้อเท็จจริงและแก้ไขปัญหาคกรณีราษฎร หมู่ที่ 18 ตำบลเขาขลุ่ย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ร้องเรียนปัญหากลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงสุกร

สรุปการดำเนินงาน

1. ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลเขาขลุ่ยปศุสัตว์ จังหวัดราชบุรี(สาขานบ้านโป่ง) และสถานีอนามัยตำบลเขาขลุ่ย ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2548
2. ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงระบบระบายกลิ่นจาก

โรงเรียนที่เลี้ยงสุกร

ให้ระบายขึ้นด้านบนเพื่อลดปัญหากลิ่นเหม็น

3. ให้ผู้ประกอบการใช้จุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพฉีดพ่นโรงเรียนเป็นประจำเพื่อป้องกันกลิ่นเหม็นจากโรงเรียน

12. ประเด็นปัญหา **ราษฎรร้องเรียนปัญหากลิ่นเหม็นจากการแช่และล้างปลาหมึก**

เรื่องเดิม เทศบาลเมืองโพธาราม ได้ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีราษฎรในเขตเทศบาลเมืองโพธาราม ร้องเรียนปัญหากลิ่นเหม็นจากการแช่และล้างปลาหมึก

สรุปการดำเนินงาน

1. รวมตรวจสอบข้อเท็จจริงกับเทศบาลเมืองโพธาราม เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2548
2. แนะนำให้ผู้ประกอบการใช้พลาสติกปิดคลุมภาชนะแช่ปลาหมึก เพื่อป้องกันกลิ่นเหม็น และขอให้เทศบาลติดตามผลต่อไป

13. ประเด็นปัญหา **ราษฎรร้องเรียนปัญหาการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม**

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี ขอความอนุเคราะห์ร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีราษฎรร้องเรียนปัญหาการปล่อยน้ำเสียลงที่นา พื้นที่ตำบลสระพัง อำเภอยาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

สรุปการดำเนินงาน

1. รวมตรวจสอบข้อเท็จจริงกับเทศบาลตำบลยาย้อย สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2548
2. จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นพบว่า โรงงานไม่มีการปล่อยน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตน้ำเสียที่ปล่อยทิ้งนั้นคือน้ำเสียจากโรงอาหาร อาคารสำนักงานและหอพัก ผู้แทนโรงงานได้แจ้งว่าทางโรงงานกำลังจะดำเนินการจัดสร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย และจะรวบรวมน้ำทิ้งปล่อยลงสู่บ่อบำบัดน้ำเสียทั้งหมด โดยไม่มีการปล่อยให้ไหลลงที่นาของประชาชนใกล้เคียงอีก
3. เทศบาลตำบลยาย้อยจึงได้แจ้งให้ทางโรงงานทำหนังสือแจ้งให้เทศบาลทราบอย่างเป็นทางการในเรื่องการจัดสร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย เพื่อจะได้แจ้งให้ผูร้องเรียนทราบต่อไป

14. ประเด็นปัญหา **ผลกระทบเสียงดังจากโรงงานอุตสาหกรรม**

เรื่องเดิม จังหวัดราชบุรีได้ขอความช่วยเหลือตรวจสอบปัญหาผลกระทบเสียงดังจากโรงงานอุตสาหกรรม บริเวณหมู่ที่ 10 ต.บ้านสิงห์ อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

สรุปการดำเนินงาน

ให้โรงงานปรับปรุง แก้ไขโครงสร้างของโรงงานโดยยกกำแพงด้านข้างโรงงานที่ติดกับชุมชนให้สูงขึ้นจากเดิม 2 เมตร เป็นกำแพงทึบ เพื่อป้องกันเสียงที่จะก่อผลกระทบต่อบ้านเรือนข้างเคียง

15. ประเด็นปัญหา **ผลกระทบกลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงโค**

เรื่องเดิม องค์การบริหารส่วนตำบลรางบัวได้ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบปัญหาผลกระทบกลิ่นเหม็นจากการเลี้ยงโค บริเวณหมู่ที่ 6 ต.รางบัว อ.จอมบึง จ.ราชบุรี

สรุปการดำเนินการ

- (1) ให้ป้องกันปัญหากลิ่นจากเปลือกสับประรด ที่นำมากองไว้ให้เป็นอาหารโค โดยการใช้วัสดุปกคลุมให้มิดชิด
- (2) ให้จัดการกองมูลโคที่อยู่บริเวณแปลงหญ้า ไม่ให้เปียกชื้น เพราะอาจส่งกลิ่นเหม็น และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงพาหะนำโรคได้

16. ประเด็นปัญหา น้ำเสียจากโรงงานปลาป่น

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบปัญหาน้ำเสียจากโรงงานปลาป่น บริเวณหมู่ที่ 2 ต.อ่าวน้อย อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์

สรุปการดำเนินการ

- (1) ให้โรงงานเปลี่ยนแปลงการปล่อยน้ำทิ้งจากระบบหล่อเย็น จากการปล่อยทิ้งลงทะเลมาปล่อยทิ้งรวมกับน้ำเสียจากระบบกำจัดกลิ่น ด้านหลังโรงงาน
- (2) ปรับปรุงบ่อเก็บกักน้ำเสีย ด้านหลังโรงงาน โดยเสริมคันบ่อดินรอบบ่อ และนำท่อระบายน้ำที่มีอยู่เดิมออก
- (3) ปรับปรุงบ่อบำบัดน้ำเสียจากระบบกำจัดกลิ่น ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อให้ประสิทธิภาพการบำบัดน้ำเสียดีขึ้น

17. ประเด็นปัญหา ฝุ่นละอองจากลานตากข้าว และกองดินลูกรัง

เรื่องเดิม เทศบาลตำบลห้วยหินสีย์ ต.อ่างทอง อ.เมือง จ.ราชบุรี ได้ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบปัญหาฝุ่นละอองจากลานตากข้าว และกองดินลูกรัง ของนายจิรพาส ศรีอนุรักษ์ บริเวณหมู่ที่ 8 ต.อ่างทอง อ.เมือง จ.ราชบุรี

สรุปการดำเนินงาน

- (1) แนะนำให้ผู้ประกอบการขนย้ายกองลูกรังไปไว้บริเวณด้านหลังที่ห่างไกลจากบ้านเรือนข้างเคียง
- (2) ห้ามประกอบกิจการในช่วงเวลากลางวัน
- (3) ปรับปรุงทางเข้า - ออกของรถบรรทุก โดยใช้ก้านน้ำตาลเทราด เพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง

18. ประเด็นปัญหา **กลิ่นเหม็นจากโรงงานหน่อไม้ดอง**

เรื่องเดิม เทศบาลตำบลห้วยชินสีห์ ต.อ่าทอง อ.เมือง จ.ราชบุรี ได้ขอความอนุเคราะห์ ตรวจสอบสวนปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานหน่อไม้ดอง ของนาง ลำดวน ประเทืองผล บริเวณ หมู่ที่ 8 ต.อ่าทอง อ.เมือง จ.ราชบุรี

สรุปการดำเนินงาน

(1) ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงคุณภาพน้ำทิ้ง เพื่อลด ปัญหากลิ่นเหม็นที่เกิดบ่อบำบัดน้ำเสียโดยการใช้จุลินทรีย์ที่มี ประสิทธิภาพ (EM) เเทรคลงในบ่อ

(2) การแก้ปัญหาในระยะยาวให้ปรับปรุงระบบบำบัด น้ำเสียให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อลดความสกปรกของน้ำทิ้ง

19. ประเด็นปัญหา **ของเสียอันตราย จากร้านรับซื้อของเก่า**

เรื่องเดิม เทศบาลตำบลห้วยชินสีห์ ต.อ่าทอง อ.เมือง จ.ราชบุรี ได้ขอความอนุเคราะห์ ตรวจสอบสวนปัญหา ผลกระทบจากของเสียอันตราย จากร้านรับซื้อของเก่า บริเวณ หมู่ที่ 8 ต.อ่าทอง อ.เมือง จ.ราชบุรี

สรุปการดำเนินงาน

(1) แนะนำให้ผู้ประกอบการ จัดเก็บของเสียอันตราย จำพวกยาฆ่าแมลง ขวดสารเคมีต่างๆ ให้มิดชิด เป็นระเบียบ เรียบร้อย ไม่ให้ปนเปื้อนสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

(2) จัดทำรั้วโดยรอบพื้นที่ เพื่อป้องกันปัญหาทัศนสะ อูจาด และเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

20. ประเด็นปัญหา **ผลกระทบน้ำเสียจากฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล**

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอความอนุเคราะห์ ตรวจสอบสวนปัญหาน้ำเสียจากฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล บริเวณหมู่ที่ 1 ตำบลสามร้อยยอด กิ่ง อ.สามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์

สรุปการดำเนินงาน

(1) ให้ผู้ประกอบการสร้างคันดินกั้นน้ำโดยรอบ และ รื้อท่อน้ำที่จะรับน้ำฝนจากนอกบ่อออก เพื่อไม่ให้ชาวบ้าน ข้างเคียงเข้าใจว่าปล่อยน้ำเสียออกนอกบ่อ

(2) สภาพพื้นที่ดินข้างเคียงที่เกิดความเสื่อมโทรมนั้น ยังไม่สามารถชี้ชัดว่าเกิดจากสาเหตุใด จึงขอให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจพิสูจน์ต่อไป

21. ประเด็นปัญหา ผลกระทบน้ำเสียคลองบางป่า

เรื่องเดิม ศูนย์ดำรงธรรม อ.เมือง จ.ราชบุรี ได้ขอความร่วมมือ ตรวจสอบปัญหาน้ำเสียคลองบางป่า อ.เมือง จ.ราชบุรี

สรุปการดำเนินงาน

(1) ตรวจสอบพบแหล่งกำเนิดมลพิษที่สำคัญ ที่อยู่บริเวณริมคลองกระดี ซึ่งเป็นคลองเชื่อมที่จะลงไปยังคลองบางป่า จำนวน 2 แห่ง คือ โรงงานเอสวีเอ็ม เท็กซ์ไทล์จำกัด ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ 3 ต.โคกหม้อ อ.เมือง จ.ราชบุรี ซึ่งประกอบด้วยกิจการฟอกย้อมเส้นด้าย ผา และฟาร์มสุกรฟากเพียรตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ 3 ตรงข้ามกับโรงงานดังกล่าว

(2) ได้แจ้งให้ศูนย์ดำรงธรรมประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

22. ประเด็นปัญหา เหตุเดือดร้อนรำคาญ จากเตาเผาถ่าน

เรื่องเดิม จังหวัดราชบุรี ได้ขอความร่วมมือตรวจสอบปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเตาเผาถ่าน บริเวณหมู่ที่ 5 ต.ดอนคา อ. บางแพ จ.ราชบุรี

สรุปการดำเนินงาน

(1) แนะนำให้ผู้ประกอบการหามาตรการลดควัน ที่เกิดจากเตาเผาถ่านโดยหมุนเวียนการเผาไม่ให้พร้อมกัน และเลือกเวลาเผาให้เหมาะสม โดยให้เกิดผลกระทบกับชุมชนน้อยที่สุด

(2) เนื่องจากบริเวณใกล้เคียงมีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ซึ่งมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชม

ประจำซึ่งอาจได้รับความเดือดร้อนรำคาญได้ ดังนั้นจึงแนะนำให้ผู้ประกอบการย้ายไปดำเนินการในบริเวณพื้นที่อื่นที่ห่างไกลชุมชน เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ

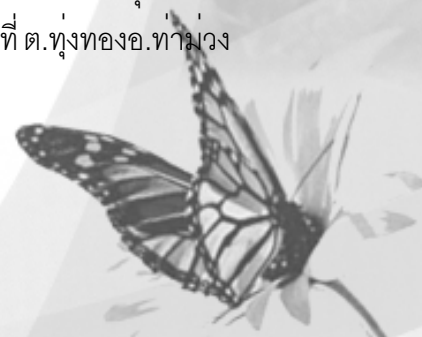
23. ประเด็นปัญหา การปนเปื้อนสารตะกั่ว จากการลักลอบหลอมตะกั่ว

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรีได้ขอความอนุเคราะห์ ตรวจสอบการปนเปื้อนสารตะกั่ว บริเวณ ม. 1 ต.สิงห์ อ. ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

สรุปการดำเนินงาน เนื่องจากสสภ. 8 (ราชบุรี) ไม่มีเครื่องมือ อุปกรณ์ในการตรวจสอบจึงได้ขอความอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่พร้อมเครื่องมืออุปกรณ์จากกรมควบคุมมลพิษ มาช่วยดำเนินการ

24. ประเด็นปัญหา ผลกระทบจากขี้เถ้าถ่านหินลิกไนต์

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรีได้ขอความอนุเคราะห์ ตรวจสอบถ่านหินลิกไนต์ ซึ่งนำมาใช้ทำถ่าน บริเวณถนนเรียบทางรถไฟ บริเวณหมู่ที่ ต.ทุ่งทอง อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

สรุปการดำเนินงาน

เนื่องจาก สสภ. 8 (ราชบุรี) ไม่มีเครื่องมือ อุปกรณ์ในการตรวจสอบจึงได้ขอความอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่พร้อมเครื่องมืออุปกรณ์จากกรมควบคุมมลพิษ มาช่วยดำเนินการ

25. ประเด็นปัญหา การปล่อยน้ำเสียจากฟาร์มเลี้ยงแพะ

เรื่องเดิม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาญจนบุรีได้ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบการปนเปื้อนน้ำเสียจากฟาร์มเลี้ยงแพะ บริเวณ ม. 5 ต.หินดาด อ.ทองผาภูมิ จ. กาญจนบุรี

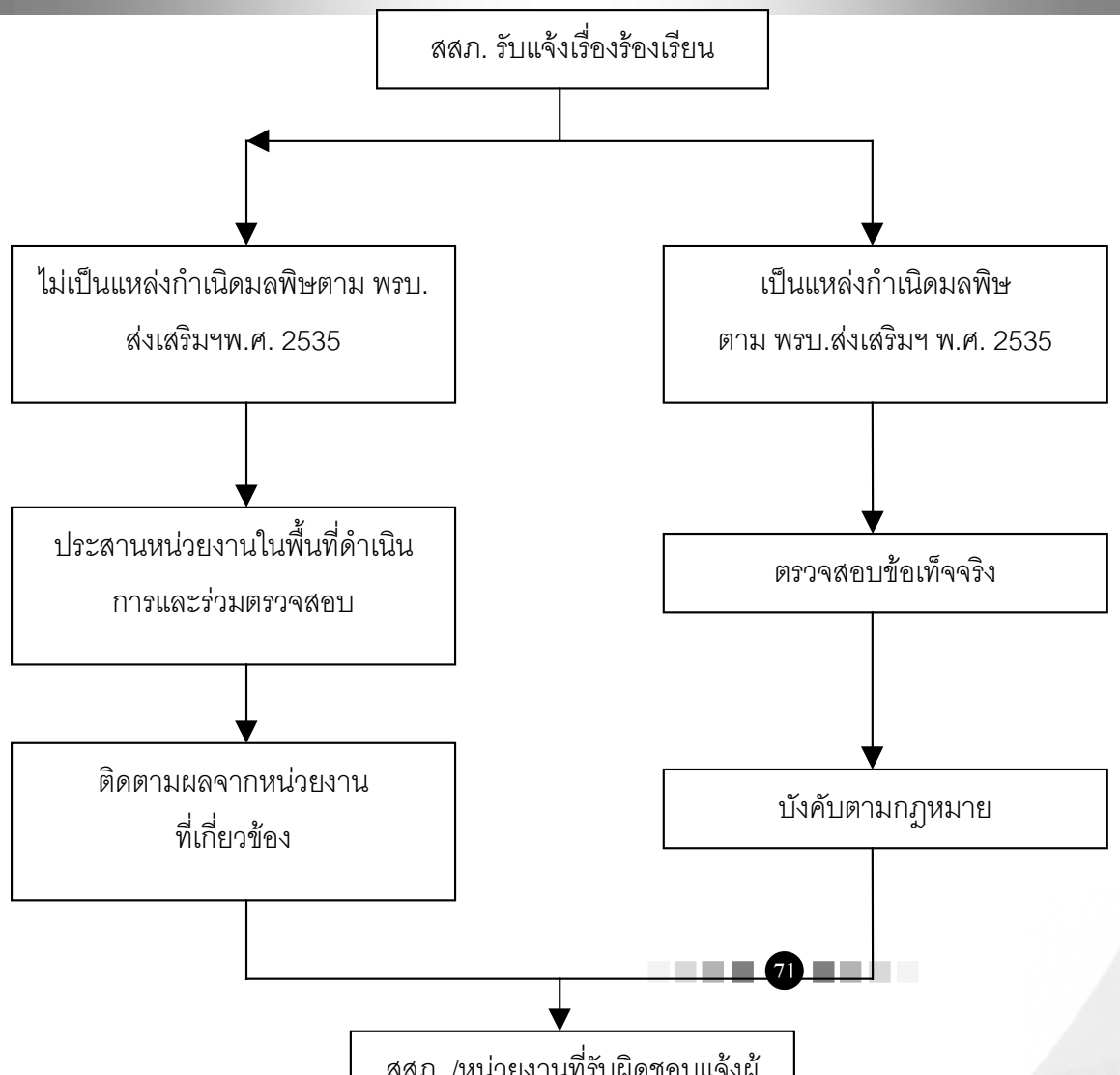
สรุปการดำเนินงาน

(1) จากการตรวจสอบพบว่า โรคระบาดของแพะเกิดจากเชื้อแบคทีเรียในตระกูล Bacillus และมีการระบาดติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทางเลือดและสารคัดหลั่ง โดยผู้สัมผัสจะต้องมีแผลหรือรอยขีดข่วนดังนั้นการใช้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค จึงไม่น่าจะมีการติดต่อของโรคได้

(2) ได้ร่วมกับกรมควบคุมมลพิษเก็บตัวอย่างน้ำในแม่น้ำแควน้อย ส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการเพื่อตรวจสอบคุณภาพน้ำอีกครั้งหนึ่ง

กระบวนการจัดการปัญหาเรื่องร้องเรียน

3.6 คุณภาพอากาศโรงงานผลิตไฟฟ้าราชบุรี

ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ ณ แหล่งกำเนิดโรงไฟฟ้าราชบุรี เดือนมกราคม – สิงหาคม 2548 ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องโรงไฟฟ้าราชบุรี ได้แก่ NO₂ และ SO₂ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ตารางที่ 3- 21) ส่วนคุณภาพอากาศรอบนอกโรงไฟฟ้าราชบุรี ค่าการตรวจวัดมลพิษอากาศที่ตรวจได้แก่ NO₂ , O₃, TSP และ SO₂ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ยกเว้น PM₁₀ ที่มีเกินมาตรฐานในบางเวลาที่บ้านบางกะเด ตำบลบ้านสิงห์ อำเภอโพธาราม ค่าสูงสุดถึง 194 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (ตารางที่ 3 – 23)

ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ ณ แหล่งกำเนิดโรงไฟฟ้า บริษัท ไตรเอนเนอจี้ จำกัด เดือนมกราคม – มิถุนายน 2548 ผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องโรงไฟฟ้า ได้แก่ ไนโตรเจนออกไซด์ (NO_x) คาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) และ ค่าความทึบแสง (opacity) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ตารางที่ 3- 24)

จากการศึกษาการตรวจวัดคุณภาพอากาศของจังหวัดราชบุรีโดยสำนักงานจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ ค่าการตรวจวัดมลพิษอากาศที่ตรวจประจำเดือน มกราคมถึงเดือนกันยายน 25458 ได้แก่ NO₂, CO, TSP และ SO₂ พบว่า อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน มีเพียงค่า O₃ เท่านั้นที่เกินมาตรฐาน ในช่วงเดือนมกราคม – เมษายน 2548 ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แจ้งให้บริษัทจ้างที่ปรึกษาศึกษาปัญหานี้แล้ว ขณะนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการ โดยศึกษาเรื่องปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอนควบคู่ไปด้วยกัน (ตารางที่ 3- 25)

- ไอโซนที่เกินมาตรฐานในเดือน มกราคม 2548 จำนวนครั้งที่เกินมาตรฐาน 13 ครั้ง ในจำนวนครั้งที่ทั้งหมดที่ตรวจวัด 712 คิดเป็นร้อยละ 1.83 ค่าสูงสุดที่วัดได้ 135 ppb

- ไอโซนที่เกินมาตรฐานในเดือน กุมภาพันธ์ 2548 จำนวนครั้งที่เกินมาตรฐาน 1 ครั้ง ในจำนวนครั้งที่ทั้งหมดที่ตรวจวัด 633 คิดเป็นร้อยละ 0.16 ค่าสูงสุดที่วัดได้ 111 ppb

- ไอโซนที่เกินมาตรฐานในเดือน มีนาคม 2548 จำนวนครั้งที่เกินมาตรฐาน 4 ครั้ง ในจำนวนครั้งที่ทั้งหมดที่ตรวจวัด 712 คิดเป็นร้อยละ 0.56 ค่าสูงสุดที่วัดได้ 108 ppb

- ไอโซนที่เกินมาตรฐานในเดือน เมษายน 2548 จำนวนครั้งที่เกินมาตรฐาน 1 ครั้ง ในจำนวนครั้งที่ทั้งหมดที่ตรวจวัด 687 คิดเป็นร้อยละ 0.145 ค่าสูงสุดที่วัดได้ 107 ppb

ตารางที่ 3 - 21 แสดงผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องโรงไฟฟ้าราชบุรี โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อน

รายการ	เตี๋องที่ 1				เตี๋องที่ 2			
	ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂)		ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂)		ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂)		ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂)	
	ก๊าซธรรมชาติ	น้ำมันเตา	ก๊าซธรรมชาติ	น้ำมันเตา	ก๊าซธรรมชาติ	น้ำมันเตา	ก๊าซธรรมชาติ	น้ำมันเตา
มาตรฐาน	20 ppm	320 ppm	120 ppm	180 ppm	20 ppm	320 ppm	120 ppm	180 ppm
เดือน ม.ค. - มี.ค. 2548	0.64 - 8.77	20.14 - 61.07	15.99 - 30.62	68.54 - 100.89	0.20 - 7.25	4.81 - 78.47	14.72 - 33.77	34.48 - 116.42
เดือน เม.ย. - มิ.ย. 2548	0.36 - 8.75	10.72 - 52.59	11.62 - 31.05	39.2 - 108.6	3.89 - 4.42	3.89 - 39.87	16.29 - 40.31	38.35 - 125.39
เดือน ก.ค. - ต.ค. 2548	0.39 - 7.14	12.69 - 67.13	19.38 - 55.81	41.58 - 111.13	0.22 - 4.92	15.92 - 57.49	1.59 - 41.60	20.53 - 51.61

ตารางที่ 3 - 22 แสดงผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องโรงไฟฟ้าราชบุรี โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อน

รายการ	เตี๋องที่ 1		เตี๋องที่ 1		เตี๋องที่ 1		เตี๋องที่ 1	
	ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂)		ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂)		ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂)		ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂)	
	ก๊าซธรรมชาติ	น้ำมันเตา	ก๊าซธรรมชาติ	น้ำมันเตา	ก๊าซธรรมชาติ	น้ำมันเตา	ก๊าซธรรมชาติ	น้ำมันเตา
มาตรฐาน	20 ppm	120 ppm	20 ppm	120 ppm	20 ppm	120 ppm	20 ppm	120 ppm
เดือน ม.ค. - มี.ค. 2548	0 - 3.2	0.1 - 81.90	0.21 - 8.90	6.7 - 49.36	0.1 - 3.5	0.6 - 59	0.1 - 3.5	0.6 - 59
เดือน เม.ย. - มิ.ย. 2548	1.0 - 4.3	0.2 - 83.90	0 - 7.37	8.78 - 46.40	0 - 1.4	11.40 - 53.30	0 - 1.4	11.40 - 53.30
เดือน ก.ค. - ต.ค. 2548	0.1 - 12.9	3.0 - 30.40	0.21 - 11.05	1.32 - 66.68	0.1 - 2.2	0.1 - 50.60	0.1 - 2.2	0.1 - 50.60

ตารางที่ 3 – 23 แสดงคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยรอบโรงไฟฟ้าราชบุรี

รายการ	ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO ₂)		ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂)	ก๊าซโอโซน (O ₃)	ฝุ่นขนาดเล็กวา 10 ไมครอน (PM-10)	ฝุ่นรวมทั้งหมด TSP
	1 ชม.(ppb)	24 ชม.(ppb)	1 ชม.(ppb)	1 ชม.(ppb)	24 ชม.(มคก./ลบ.ม.)	24 ชม.(มคก./ลบ.ม.)
มาตรฐาน	300	120	170	100	120	330
เดือน ม.ค. – มี.ค. 2548	0 - 8	0 - 3	0 - 31	0 - 97	20 - 194*	32 - 215
เดือน เม.ย. – มิ.ย. 2548	0 - 7	0 - 4	0 - 22	0 - 92	6 - 70	13 - 97
เดือน ก.ค. – ต.ค. 2548	0 - 8	0 - 3	0 - 23	0 - 37	3 - 39	11 - 47

ตารางที่ 3 – 24 แสดงผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องของโรงไฟฟ้าของบริษัท เทรเจนเนอิล จำกัด

--

ตารางที่ 3 - 25 แสดงคุณภาพอากาศในบรรยากาศ สถานีตรวจวัดจังหวัดจันทบุรี บริเวณศูนย์วิจัยการกรมการแพทย์ที่ 1 จันทบุรี

รายการ	มลสารที่ตรวจวัด					ค่าเฉลี่ยรายวัน (ppm)	ค่าเฉลี่ยรายวัน (ppm)	ค่าเฉลี่ยรายวัน (ppm)	ค่าเฉลี่ยรายวัน (ppm)	ค่าเฉลี่ยรายวัน (ppm)	ค่าเฉลี่ยรายวัน (ppm)
	ค่าเฉลี่ยรายวัน (SO ₂) (ppb)	ค่าเฉลี่ยรายวัน (NO ₂) (ppb)	ค่าเฉลี่ยรายวัน (CO) (ppm)	ค่าเฉลี่ยรายวัน (O ₃) (ppm)	ค่าเฉลี่ยรายวัน (PM-10) (มคก./ลบ.ม.)						
มาตรฐาน	300	170	30	9	100	120					
ม.ค.48	0 - 43	0 - 75	0 - 2.4	0.1 - 1.6	2.0 - 135*	24.7 - 94.2					
ก.พ.48	0 - 31	0 - 40	0 - 2.3	0.1 - 2.0	1.0 - 111*	53.9 - 86.9					
มี.ค.48	0 - 47	0 - 60	0.1 - 1.8	0.2 - 1.5	2.0 - 108*	19.1 - 79.7					
เม.ย.48	1 - 20	0 - 22	0.1 - 1.3	0.2 - 1.0	1.0 - 107*	14.6 - 46.1					
มิ.ย.48	0 - 20	0 - 24	0 - 1.3	0 - 0.7	1 - 44	11.2 - 55					
ก.ค.48	0 - 18	0 - 26	0 - 1.2	0 - 0.6	1 - 42	13.5 - 45					
ส.ค.48	0 - 13	0 - 21	0 - 1.4	0 - 1.0	0 - 40	15.3 - 44.7					
ก.ย.48	0 - 28	0 - 23	0 - 1.5	0.1 - 0.9	0 - 45	15.5 - 39.2					

ที่มา : สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ

ภาคผนวก

ตารางที่ 1 แสดงปริมาณฝน ลุ่มน้ำแม่กลอง (หน่วย มิลลิเมตร)

[Blank Table Area]															
--------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ที่มา : รายงานสภาพอากาศและน้ำท่าภาคตะวันตก ประจำเดือน มีนาคม 2548

ตารางที่ 2 แสดงปริมาณฝน ลุ่มน้ำเพชรบุรี (หน่วย มิลลิเมตร)

สถานี	เม.ย.	ปี 2547 เดือน										ปี 2548 เดือน			รวม							
		เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.									
จ.เพชรบุรี		56.4	411.4	210.5	141.2	116.7	330.9	216.6	61.2	0.0	23	0.0	60.6	1607								
จ.ราชบุรี		94.3	250.1	82.7	40.8	20.8	105.2	137.2	1.2	0.0	5.0	0.0	150.8	888.1								
K.25 กิ่ง อ.บ้านคา	57.1	36.6	29.1	124.7	81.8	12.3	0.0	0.0	0.0	35.5	0.0	0.0	26.7	402.4								
K.17 อ.สวนผึ้ง	12.4	397.2	133.0	40.0	47.3	81.3	120.9	3.5	0.0	0.0	0.0	66.1	895.7									
K.61 อ.จอมบึง	27.8	105.1	23.8	45.0	185.4	74.6	0.4	0.0	0.0	48.7	0.0	0.0	799.5									
จ.กาญจนบุรี		185.3	194.2	4.3	0.0	0.0	0.4	13.5	55.7	1313												
K.54 อ.ทองผาภูมิ	23.8	455.4	252.7	128.1	185.3	194.2	4.3	0.0	0.0	0.4	13.5	55.7	1313									
K.13 อ.ทองผาภูมิ	13.2	231.1	383.1	161.3	285.0	150.8	11.6	0.0	0.0	0.0	0.0	30.5	1267									
K.22A อ.ไทรโยค	61.1	502.7	366.7	75.0	174.1	157.3	13.5	0.0	0.0	8.0	54.9	30.0	1443									
K.32A อ.ไทรโยค	161.2	361.8	177.3	82.1	112.2	139.8	19.1	0.0	0.0	79.0	1138											
K.10 อ.ไทรโยค	103.1	336.8	103.6	40.3	141.9	66.8	33.3	0.0	0.0	0.0	22.2	849.0										
K.53 อ.ไทรโยค	34.9	253.9	401.2	88.7	116.6	82.2	41.8	0.0	0.0	0.0	64.6	783.9										
K.44 อ.หนองปรือ	91.6	180.1	69.7	22.5	38.8	173.0	10.9	0.0	0.0	0.0	36.2	0.0	682.9									
K.12 อ.เมือง	46.5	242.1	89.4	39.6	99.7	161.8	34.6	0.4	0.0	9.3	2.4	0.0	5.1	695.5								
K.37 อ.เมือง	0.0	211.8	51.8	59.8	7.3	191.9	122.6	56.1	0.0	20.7	57.2	128.6	1.8	0.0	8.5							
HYDO7 อ.ท่าม่วง	71.4	263.3	101.3	75.2	114	154.2	181.7	173.3	63.5	111.9	0.3	57.0	0.0	106.3	34	151.7	93.7	0.0	114.8	0.0	28.3	
โครงการประจวบฯ		4.8	175.9	101.7	4.4	54.8	71.6	116.3	121.4	0.0	23.1	0.0	127.6	801.6								
อ.เมือง																						
GT.9 อ.ทับสะแก		3.7	193.3	123.2	24.9	162.0	166.4	112.4	130.6	0.0	37.8	0.0	38.4	992.7								
GT.6 อ.บางสะพาน		31.1	212.6	164.6	119.1	207.7	189.6	131.3	155.0	0.0	73.5	0.0	119.6	1404								
GT.7 อ.บางสะพาน		31.3	187.5	86.9	88.9	248.8	190.2	128.9	185.4	0.0	75.9	0.0	88.8	1313								
บ้านดงไม้งาม		0.0	221.1	126.1	86.4	184.3	241.2	178.8	214.5	0.0	41.5	0.0	36.5	1330								
อ.บางสะพาน																						

ที่มา : รายงานสภาพอากาศและน้ำท่าภาคตะวันตก ประจำเดือน มีนาคม 2548

ตารางที่ 4 แสดงปริมาณน้ำท่า ลุ่มน้ำแม่กลอง (หน่วย ล้าน ลบ.ม.)

K.53 ห้วยแม่กะบาล อ.ไทรโยค	0.16	12.32	11.24	3.20	1.81	1.86	2.58	0.54	0.48	0.48	0.38	0.45	35.49
K.37 แควน้อย อ.เมือง	632.3	749.2	510.4	512.6	767.4	634.9	534.3	608.7	393.7	315.1	436.5	543.8	6,639
K.12 ลำตะเพิน อ.เมือง	3.46	11.20	7.21	4.34	7.11	4.34	4.03	0.75	0.80	0.78	0.68	0.65	45.36
K.36 แควใหญ่ อ.เมือง	494.2	303.7	195.7	268.0	219.3	272.6	253.6	435.1	279.7	304.0	508.8	627.1	4,162
K.35A แควใหญ่ อ.เมือง	529.4	356.3	207.1	278.0	228.1	292.9	297.5	451.1	310.1	332.6	539.0	664.3	4,487

ที่มา : รายงานสภาพอากาศและน้ำท่าภาคตะวันตก ประจำเดือน มีนาคม 2548

ตารางที่ 5 แสดงปริมาณน้ำท่า ลุ่มน้ำเพชรบุรี (หน่วย ล้าน ลบ.ม.)

สถานี	ปี 2547 เดือน									ปี 2548 เดือน			รวม
	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	
จ.เพชรบุรี													
B.11 ห้วยแม่ ประจันต์ อ.หนองหญ้าปล้อง	0.27	4.50	6.60	2.11	0.72	4.69	11.76	0.76	0.15	0.01	0.00	0.00	31.57
B.6 ห้วยแม่ ประจันต์ อ.แก่งกระจาน	0.01	7.38	16.73	2.58	0.97	11.91	28.00	0.88	0.16	0.00	0.00	0.11	68.73
B.8A ห้วยผาก อ.ท่ายาง	0.00	5.42	3.67	1.66	1.08	1.74	3.03	0.85	0.08	0.00	0.00	0.00	17.53
B.3A แม่น้ำ เพชรบุรี อ.แก่งกระจาน	117.0	72.50	111.8	189.3	180.5	127.6	50.20	78.29	29.48	25.80	39.30	28.29	1050
B.9 แม่น้ำเพชรบุรี อ.ท่ายาง	141.7	84.84	135.1	247.3	219.2	149.9	46.07	68.21	18.41	15.43	29.33	35.81	1191
B.10 แม่น้ำ เพชรบุรี อ.ท่ายาง	19.08	18.56	94.80	117.9	105.4	74.23	35.11	9.36	11.62	10.47	13.92	13.27	523.7

ที่มา : รายงานสภาพอากาศและน้ำท่าภาคตะวันตก ประจำเดือน มีนาคม 2548

ตารางที่ 6 แสดงปริมาณน้ำท่า ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันตก (หน่วย ล้าน ลบ.ม.)

สถานี	ปี 2547 เดือน									ปี 2548 เดือน			รวม
	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	
จ.ประจวบคีรีขันธ์													
Ky.3 คลองกุย อ.กุยบุรี	1.41	1.64	3.08	2.08	1.43	1.95	4.97	1.56	1.16	0.67	0.29	0.15	20.38
Gt.8 คลองห้วยไทร อ.เมือง	0.33	0.95	1.52	1.27	0.64	2.35	1.31	0.61	0.13	0.06	0.06	0.19	9.42
Gt.15 ห้วยทราย อ.เมือง	0.04	0.09	0.15	0.11	0.14	0.14	0.38	0.20	0.10	0.06	0.03	0.07	1.51
Gt.16 ห้วยหินจวง อ.เมือง	0.44	0.63	0.83	0.56	0.70	1.20	1.58	0.91	0.61	0.46	0.13	0.34	8.39
Gt.17 อ.ทับสะแก	0.23	0.40	1.09	0.37	0.79	2.49	2.08	0.99	0.61	0.32	0.17	0.05	9.60
Gt.9 คลองทับสะแก อ.ทับสะแก	0.24	0.85	1.20	0.38	1.46	5.58	6.32	1.84	0.65	0.33	0.13	0.17	19.16
Gt.18 คลองจะกระ อ.ทับสะแก	0.83	0.72	1.80	1.40	3.42	8.00	6.78	1.12	0.35	0.23	0.25	0.19	25.10
Gt.19 คลองอ่างทอง อ.ทับสะแก	0.09	0.26	0.36	0.08	0.40	1.05	2.11	1.01	0.04	0.00	0.00	0.01	5.41
Gt.10 คลองกรูด อ.บางสะพาน	1.58	2.27	1.84	1.99	5.66	8.88	12.57	6.35	1.58	0.86	0.30	1.64	45.52
Gt.11 คลองใหญ่ อ.บางสะพานน้อย	0.46	1.24	2.27	1.42	3.85	2.27	3.41	8.82	10.9	1.67	0.12	0.01	36.50

ที่มา : รายงานสภาพอากาศและน้ำท่าภาคตะวันตก ประจำเดือน มีนาคม 2548

เอกสารอ้างอิง

1. กรมการปกครอง. **ข้อมูลประชากร** (<http://www.dola.go.th>).
2. กรมอุตุนิยมวิทยา, สถานีอุตุนิยมวิทยากาญจนบุรี. **ข้อมูลอุตุนิยมวิทยา ปี 2546-2550** (http://www.thai.net/kan_met/year4650.zip).
3. **สถานการณ์ป่าไม้ของประเทศไทย ปี พ.ศ.2547**. กรุงเทพฯ : สำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, 2547. 149 หน้า.
4. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, **ข้อมูลไฟไหม้ป่า** (<http://www.dnp.go.th/forestfire/2546/firestatistic%20Th.htm>).
5. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช, **ข้อมูลไฟไหม้ป่า** (<http://www.dnp.go.th/forestfire/pdf/รายจังหวัด.pdf>).
6. **รายงานสภาพอากาศและน้ำท่าภาคตะวันตก ฉบับ 123**. กาญจนบุรี : ศูนย์อุทกวิทยาและบริหารน้ำภาคตะวันตก กรมชลประทาน, 2548. 130 หน้า.
7. อุดม พนมเริงศักดิ์. **ฐานข้อมูลแผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซากของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2546. 260 หน้า.
8. ยุทธชัย อนุรักติพันธ์, สรรสฤษฎ์ เขียวโพธิ์ภักษ์. **ความแห้งแล้งซ้ำซากสู่ภาวะการเป็นทะเลทรายของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยและพัฒนาการจัดการที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 96 หน้า.
9. กรมพัฒนาที่ดิน. **ข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยการเกิดดินถล่ม** (http://www.idd.go.th/Link-risk/sos-fall_down/page1.html).
10. **รายงานสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง ปี 2547**. กรุงเทพฯ : สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ, 2547.
11. **รายงานผลการติดตามคุณภาพอากาศโรงงานผลิตไฟฟ้า ของบริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด(มหาชน)**. ราชบุรี : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดราชบุรี, 2548.

ที่ปรึกษา

นายปิติพงษ์	พืงบุญ ญ อยุธยา	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
นายสมชัย	เพียรสถาพร	รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
นายเฉลิมศักดิ์	วานิชสมบัติ	รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บรรณาธิการ

นายภูวพล	ภาณุมาศเมธี	ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี)
----------	-------------	--

กองบรรณาธิการ

คุณภาพสิ่งแวดล้อม : ภาวะมลพิษ

นายประสาท	ฉัตรไชยรัชต์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 8 ว.
นางปิยนุช	สุดประเสริฐ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 7 ว.
นายสมศักดิ์	พลายมาด	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 7 ว.
นายคงศักดิ์	แสงพวง	เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 6
นส. ศุภลักษณ์	ศรีลาวงษ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลทั่วไป, ทรัพยากรธรรมชาติ

นายธีระพงษ์	บุญทองล้วน	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 7 ว.
-------------	------------	----------------------------

จำนวนพิมพ์

500 ฉบับ

เจ้าของ

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี)
สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พิมพ์เมื่อ

กันยายน 2548

ผู้ดำเนินการจัดทำ

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี)
126 ถนนสมบุญรณกุล ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
โทร 0-3231-5395, 0-3231-5396 โทรสาร 0-3231-5044

Web Site [HTTP://www.reo08.mnre.go.th](http://www.reo08.mnre.go.th)

[HTTP://www.envwest.com](http://www.envwest.com)

[HTTP://www.reo08.envicluste.deqp.go.th/envicluste/](http://www.reo08.envicluste.deqp.go.th/envicluste/)

E-Mail : reo08@mnre.go.th , reo8rb@hotmail.com

ออกแบบและพิมพ์ที่

มีโชคกราฟฟิค 10/44 ถ.สมบุญรณกุล ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
โทร.032-310232, 09-9144987, 04-8024034

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 ราชบุรี

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

126 ก.สมบูรณกุล ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000

โทร. 0-3231-5395-6

[HTTP://www.reo08.mnre.go.th](http://www.reo08.mnre.go.th)